

A highly detailed oil painting of a human eye. The eye is the central focus, with a greenish-brown iris that reflects a forest scene with trees and a path. The reflection is slightly blurred, giving it a dreamlike quality. The surrounding skin is rendered with fine, realistic brushstrokes, showing wrinkles and texture. On the lower right side of the eye, there is a small, realistic-looking wound or tear, with some red and white tones. The overall style is photorealistic, capturing minute details of the eye's anatomy and the surrounding skin.

Johannes Wessmark – fotorealist

Målningarna och tekniken bakom

Johannes Wessmark – fotorealist

Innehåll

- 7 Inledning
- 9 Kust och natur
- 26 Stadsmiljö
- 38 Modellmålningar och porträtt
- 54 Stilleben
- 78 I begynnelsen
- 88 3D – min skola
- 94 Fotorealism – så funkar det
- 106 Steg-för-steg
- 118 Mer information

Inledning

Att skapa bilder har alltid varit ett av mina största intressen. Eller borde jag säga passion? Jag ser saker omkring mig hela tiden som skulle kunna bli målningar. Jag tänker i bilder, ser detaljer som fångar mitt intresse, lägger märke till skuggor, ljus, material och ytor och vackra scener utanför bilfönstret. Hela tiden passerar motiv förbi. Vissa ratas direkt. Andra fastnar i mitt medvetande. Många gånger har jag kameran med mig. Då kan jag fånga upp en ögonblicksbild som kanske kan bli en målning. Ibland kladdar jag ihop en snabb skiss för att ha en anteckning om en bra bildidé. Omedvetet jobbar jag hela tiden. Jag tröttnar aldrig och njuter ständigt av allt det vackra jag vill avbilda. Så ja, det är nog en passion.

Bildskapandet finns med mig alla mina vakna timmar. Ibland bara slumrande i mitt undermedvetna. Jag kan gå på stan och prata med någon, se en film eller stå i köket och diska utan att egentligen tänka på måleri eller det jag ser framför mig. Men dyker det plötsligt upp ett motiv framför ögonen på mig väcks den kreativa, slumrande skaparhjärnan till liv. Det kan vara en skugga med en mycket speciell färg, en vacker sten, en reflex i en pöl eller något annat som ser spännande eller utmanande ut. ”Oj vilket intressant motiv. Det måste jag måla” eller ”undrar om jag skulle välja akvarell eller airbrush till en sådan bild?”

I den här boken visar jag målningar jag gjort under en lång tidsperiod. De tidigaste är från mitten av 90-talet. Andra helt nya.

Att måla detaljerat och realistiskt har alltid intresserat mig vilket syns redan i gamla teckningar från när jag var runt 5–10 år.

Säkert har jag alltid haft det i mig men först nu kommit så långt att jag kan kalla mig fotorealist. De tidiga målningarna i kapitlet *I begynnelsen* kan alltså inte kallas fotorealistiska. Men de berättar ändå om mitt konstnärskap och ger en bild av hur jag utvecklats både rent tekniskt men också i mina motivval och idéer.

Vad är det då som driver mig? Hur kommer det sig att jag orkar jobba med detaljerna i en målning så länge och med maximal koncentration? Ibland ställer jag mig själv den frågan. Det händer att jag – när jag är klar med en målning, efter kanske flera veckor – undrar hur jag överhuvud taget kunde påbörja ett sådant projekt. Minuten efter kan jag plocka fram ett nytt papper och börja skissa upp en till lika krävande bild. Passionen att skapa är bedövande. Jag förtränger hur många timmars arbete jag har framför mig, hur fötterna ömmar efter timmar vid staffliet eller att huvudvärken kommer krypande därför att jag glömmer bort att äta. Jag ser belöningen framför mig. Bilden när den är klar. Känslan av att ha lyckats skapa något som både jag och min publik finner vackert eller spännande att se på.

Ibland får jag höra att jag måste ha ett väldigt stort tålamod. Det har jag också. Och det krävs verkligen när man målar den här typen av bilder. Jag kan inte ge upp mitt i därför att det börjat ta för lång tid. Heller inte fuska och ta genvägar för att snabbare nå målet. Det går ut över kvaliteten. Jag måste förlita mig på att mitt tålamod hjälper mig jobba genom varenda detalj och orka ända fram. Det brukar funka.

Kust och natur

När jag var liten hade mina föräldrar en stuga på Karingön strax utanför Hälleviksstrand. Där tillbringade vi många sommarlov med att fiska krabbor och hoppa runt på solvarma klippor. När vi syskon blev lite äldre åkte vi dit för att sportdyka och fiska. Egentligen har väl aldrig fiske varit min grej men jag åkte gärna med ändå för att bara njuta av klipporna och havsmiljön. Och fotografera förstås.

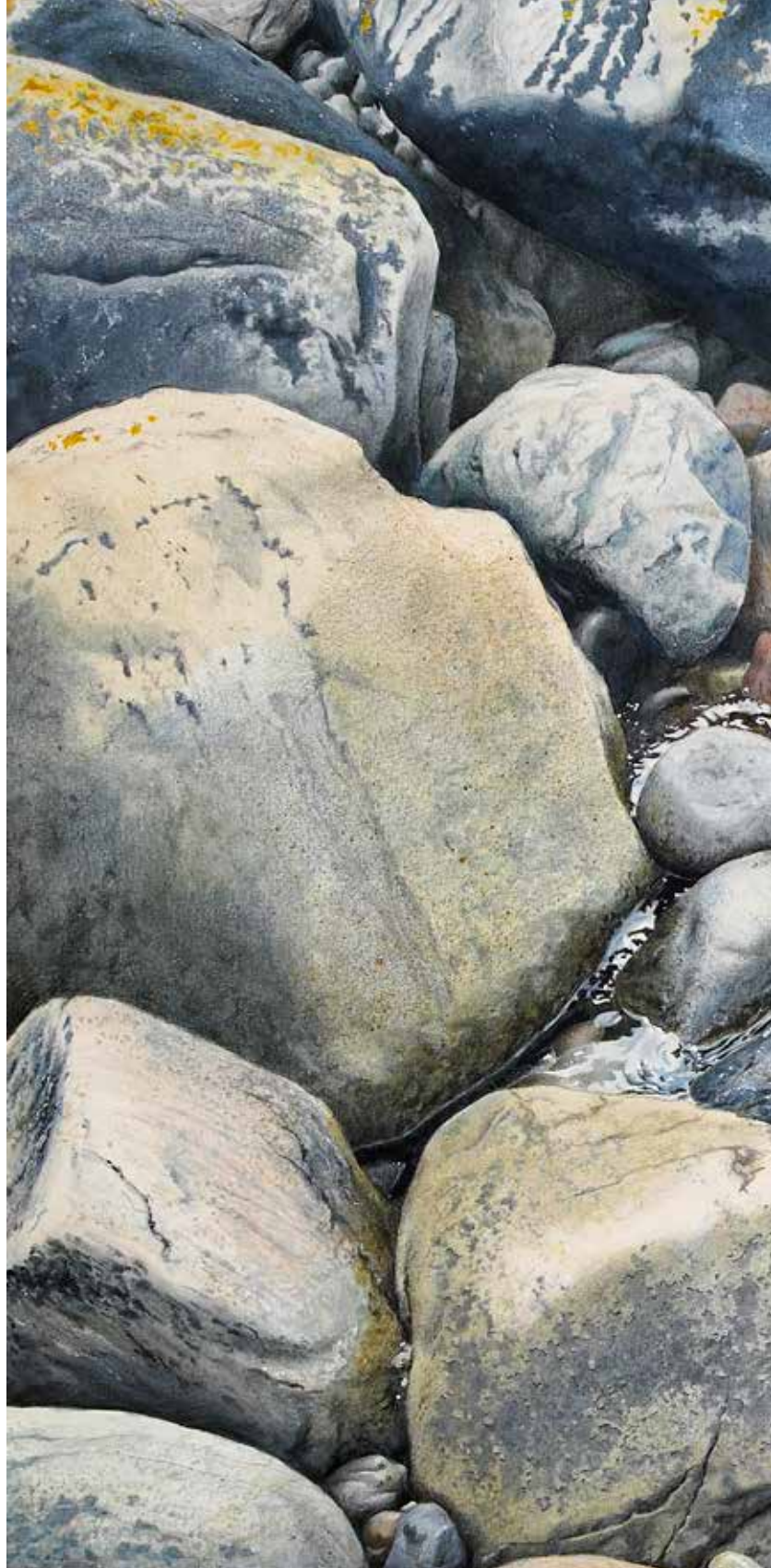
Kustlandskapet är så fascinerande och vackert. Många foton har jag tagit där och några har blivit till målningar. Fler lär det bli.

Sten som material är kul och samtidigt svårt att efterlikna på ett realistiskt sätt, men man hittar sina knep och tekniker efter några målningar. Ett tips kan vara att måla klippor med akvarell. Då får man lite struktur och naturligt kaos på köpet. En svamp för att göra oregelbundna mönster med och en gammal tandborste för att skapa prickar ger också en bra start till en realistisk stenyta.

Riktigt utmanande är det dock att ta sig an vattnet. En yta som ibland reflekterar himmel och omgivning samtidigt som den också är genomskinlig så att botten blir synlig kan göra det riktigt trixigt. Då gäller det att plocka fram sin bästa iakttagelseförmåga och noggrant studera referensfotot, eller verkligheten om man är på plats, och fundera på vad det är man egentligen ser. En mycket viktig regel att hålla sig till när det gäller realistiskt måleri är att bara måla det man ser – inte det man tror sig veta. Med några års träning kan man till sist ändå lära sig hur olika material brukar ”bete” sig och se ut. Det finns ofta en karaktär eller en typ av mönster i materialen som man lär sig känna igen och återskapa.

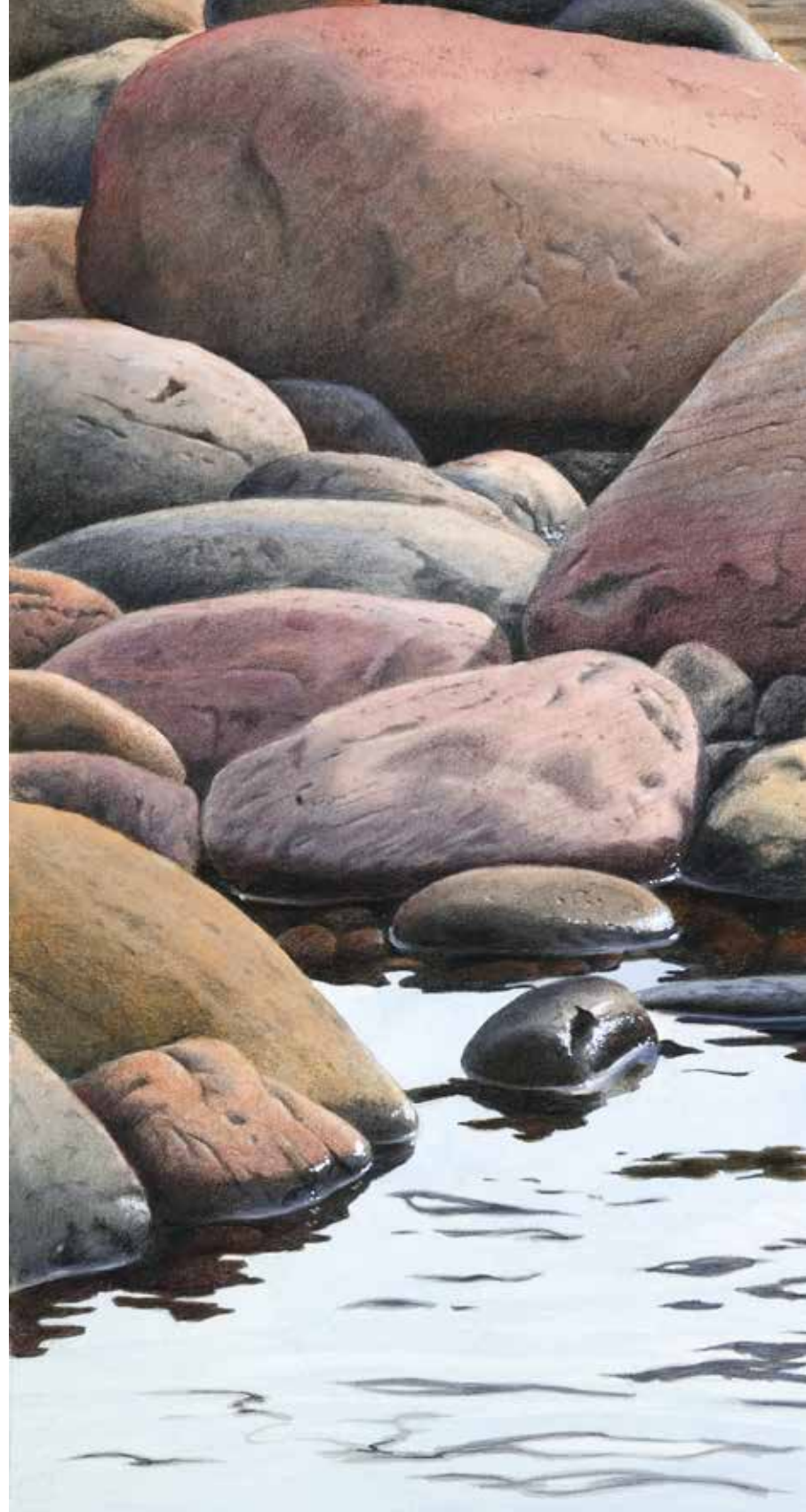
Här följer några av mina kustmotiv tillsammans med ett par andra naturmålningar.

Fjällbacka stenar
Akvarell och färgpenna

*Möviken
Akwarell och färgpenna*

Blå stenar
Akvarell och färgpenna

*Nösund
Akwarell och färgpenna*

Våta stenar II
Akvarell och färgpenna

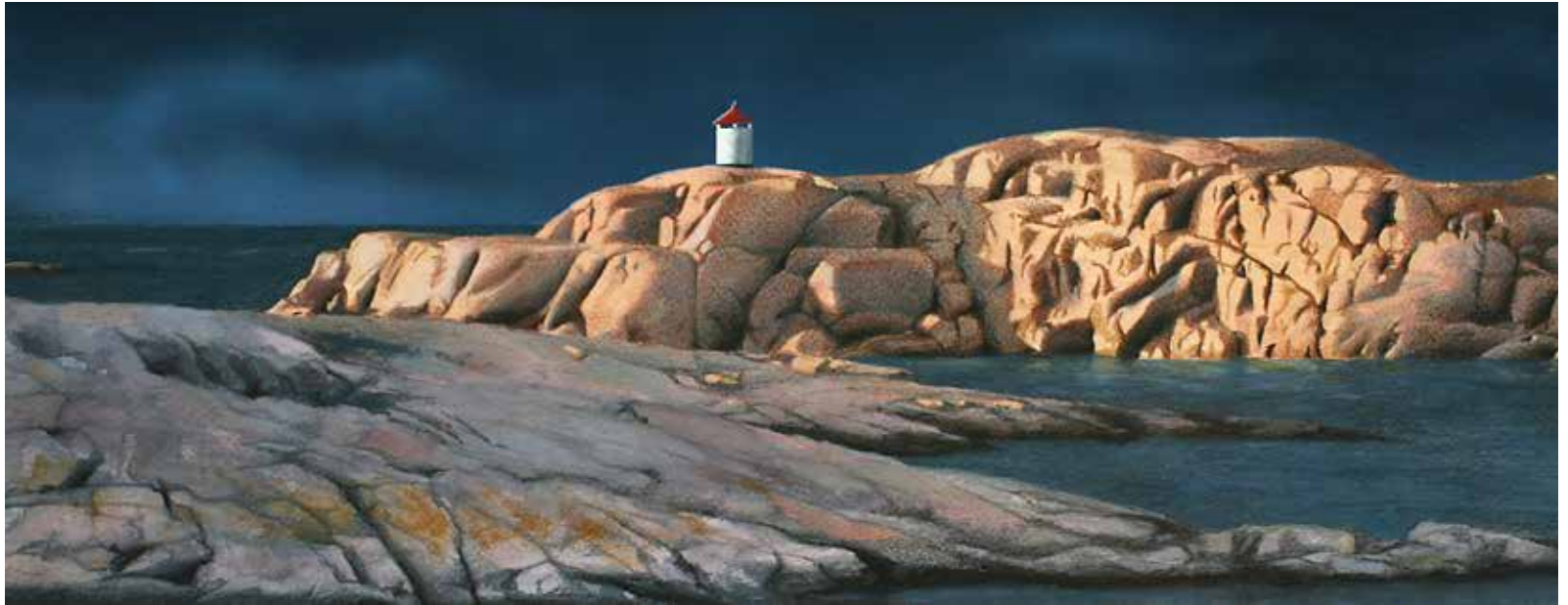

Vågen II
Akvarell och färgpenna

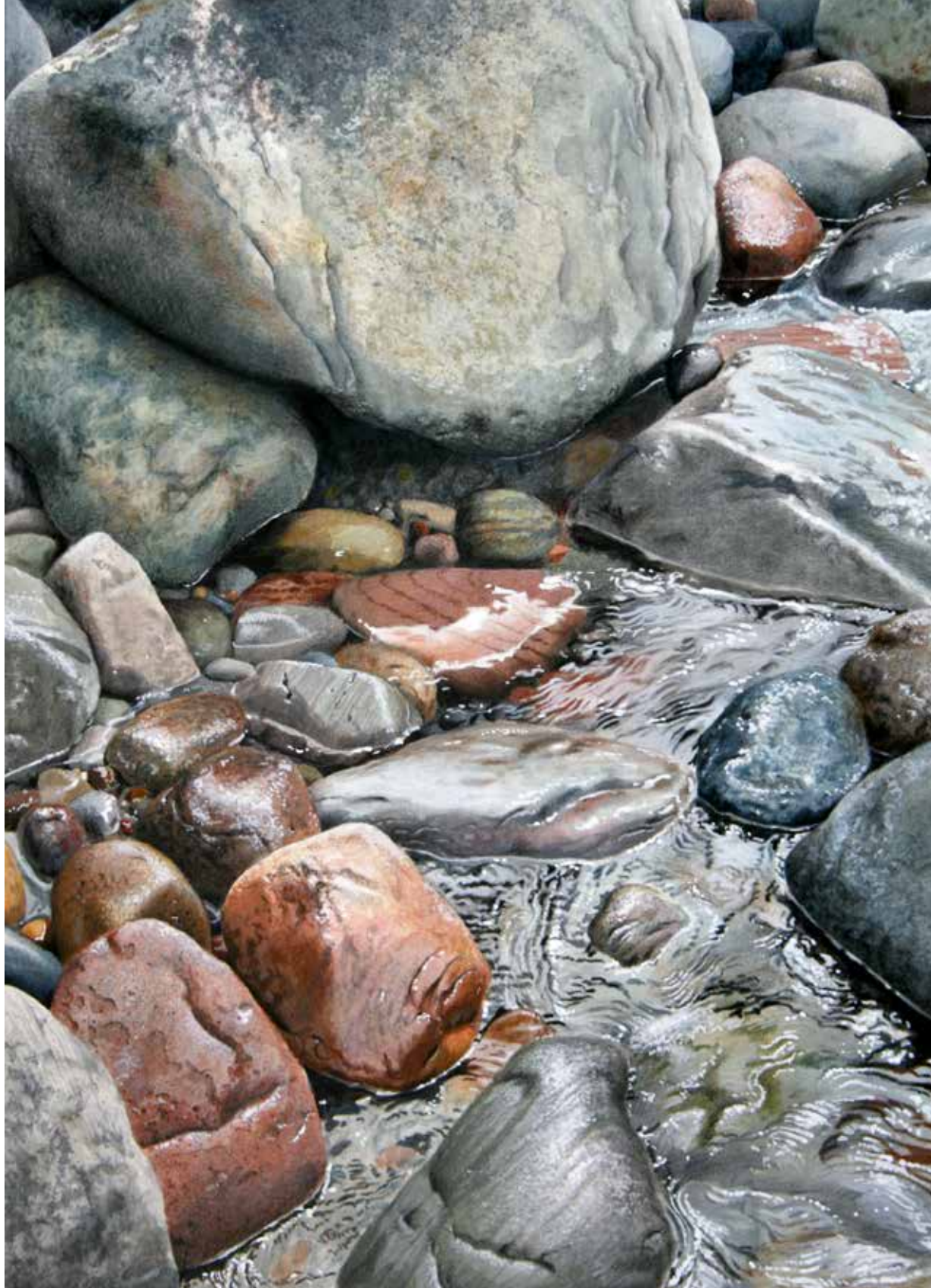

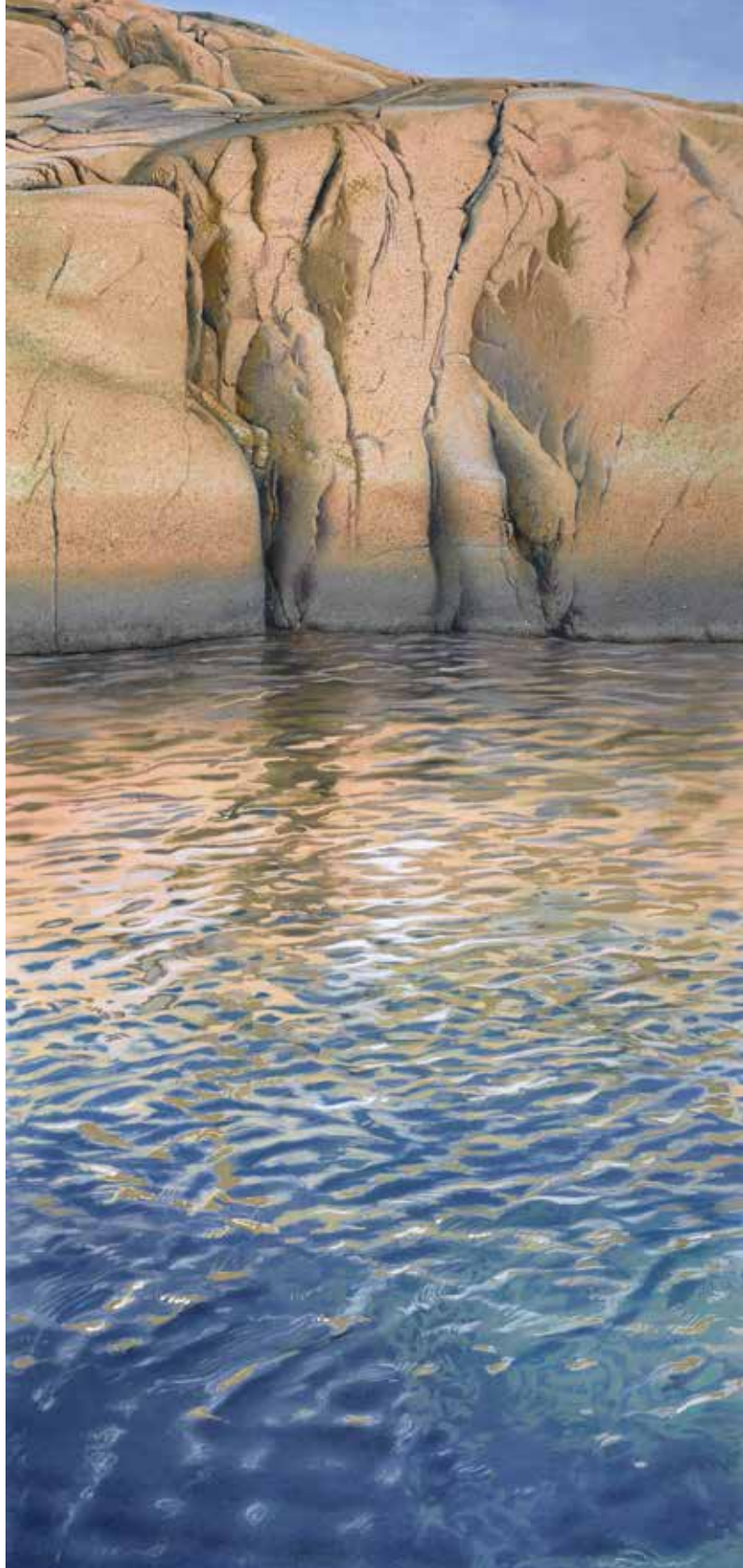
*Fyr, Smögen
Akvarell och färgpenna*

*På drift
Akryl och färgpenna*

*Våta stenar
Akwarell och
färgpenna*

*Klippa, Smögen
Akwarell och
färgpenna*

Stadsmiljö

Stadsmiljöer är kul. Med sitt myller av detaljer utmanar man verkligen sitt tålamod, för just dessa motiv är nog de mest tidskrävande. En målning som till exempel Östgötagatan på nästa sida var en verklig utmaning. Målningen är inte extremt fotorealistisk men utmaningen låg i att inte tappa sugen och ge upp. Jag minns att jag höll på med den under tre månaders tid. Inte heltid, men ändå ett par timmar nästan dagligen.

Trytande tålamod är kanske en av fotorealists värsta fiender. Man måste ha en klar bild för sig av hur målningen ska se ut när den är klar och målmedvetet jobba sig igenom den bit för bit. Genvägar är bara att glömma.

Bilar är också kul. Jag är inte tekniskt intresserad på något sätt så min fascination ligger istället i utseendet. Form, färg och yta. En riktigt blank bil som reflekterar husen eller träden runt omkring är riktigt härligt att ta sig an.

Rent målningstekniskt handlar det som med all fotorealism om att vara uppmärksam på vad det är man egentligen ser. Lägga märke till vad som reflekterar sig i den blanka billacken. Vet man vad det är man ser och förstår varför det ser ut som det gör är det också lättare att återskapa.

Målningen ”Bilar” är min allra första olja. Jag hade sneplat på mina oljemålade kollegor en period, blivit nyfiken på tekniken och bestämde mig för att göra ett försök. Jag köpte min första duk och de färger som behövs – röd, gul, blå, vit och svart – så att jag kunde blanda till alla tänkbara nyanser. Det blev verkligen en erfarenhet. Ett helt nytt sätt att måla. Oljan torkar ju inte alls så snabbt som akryl eller akvarell så det blev att vänta, måla på olika ställen av duken, jobba med olika målningar samtidigt. Jag började också använda en pinne som stöd för handen för att inte lägga den i våt färg. Självklarheter för de som målar med olja men ett helt nytt arbetssätt för mig. Det var en trevlig bekantskap. Jag gillade oljan direkt. Den är distinkt som få andra medium. Kontrastrik och samtidigt lätt att skapa steglösa förtoningar med vilket passar bra för fotorealistiskt måleri.

*Östgötagatan, Stockholm
Akwarell och färgpenna*

FISI

toba
PIPC

BAR
POST

30

ATTOMLADY

Dani's

50

P

P

↓

*St. Paulsgatan, Stockholm
Akwarell och färgpenna*

Sankt Paulsgaten
9-11

*Bilar
Olja*

*SAAB 96 DeLuxe -64
Akryl och färgpenna*

SMS
↑
2000 2000

*MG
Olja*

*Järntorget, Göteborg
Akryl och färgpenna*

*Slussen, Karlstad
Akryl och färgpenna*

Modellmålningar och porträtt

Flera gånger har jag fått höra att jag borde hålla mig till ett mindre antal teman. Att jag hoppar för mycket mellan olika motiv vilket skulle göra det svårare för publiken att känna igen mina målningar. Så kan det kanske vara. Men när man bubblar av skaparglädje och ser vackra saker överallt runt omkring tycker i alla fall jag att det är svårt att begränsa mig. Jag vill lika gärna måla en våt sten i strandkanten som ett porträtt av en katt. Eller en vackert rostig gammal surströmmingsburk. Eller en blank bil. Jag får istället hoppas att min publik ser en röd tråd i min stil. I sättet jag målar. I att realismen jag återskapar min omgivning med håller ihop mitt skapande.

För några år sedan upptäckte jag ytterligare ett tema jag inte tidigare provat på. Modellmåleri. Jag sneglar hela tiden på olika stilar, motivval och tekniker som skapar en nyfikenhet på andras arbeten. När jag en dag surfade runt på nätet för att låta mig inspireras av mina kollegor hittade jag av en händelse en modellmålning av den italienske konstnären Ventrone. En vacker kvinnlig modell sittande med ryggen mot betraktaren, iklädd endast en blå turban. Den var så ren och enkel. Spännande ljus. En kvinna vacker som ett smycke. Det blev droppen som fick min nyfikenhetsbägare att rinna över. Jag måste prova detta själv.

En kort tid därefter träffade jag på Emmy på en konstmässa i Göteborg. Jag frågade henne om hon ville sitta modell för mitt första försök till modellmålning. Det blev starten på ytterligare ett tema.

Nu fick jag också prova på ”material” jag inte tidigare målat. Hud och hår. Här gällde det att återigen plocka fram iakttagelseförmågan och verkligen analysera hur det egentligen ser ut. Som med de flesta andra naturliga material innehåller hud ett kaos. Små oregelbundna mönster av nästan omärkbara färgskiftningar. Leverfläckar. Några med en liten förhöjning. Man hittar också hårstrån nästan överallt. Oftast så små, ljusa och tunna att de inte syns på avstånd. Alla dessa detaljer måste ändå finnas med i den färdiga målningen för att skapa realism. Hoppar man över dessa riskerar man att modellen får Barbiedockshud. Alltför perfekt och lite plastig. Medvetandet uppfattar inte alltid alla dessa detaljer, men helhetsintrycket blir ändå mer realistiskt. Ögat samlar in mer information än vad vi är medvetna om.

Att måla alla de tusentals hårstrån en människa har på huvudet är ju i det närmaste en omöjlighet. Här får man ta fenomenet ”förlo-
rade och återfunna linjer” till hjälp. Människan har en förmåga att omedvetet fylla i en linje där hon vet att det borde vara en. Även om den inte syns. Man vet av erfarenhet att här finns tusentals hårstrån men jag behöver kanske bara måla några hundra och betraktarens hjärna kommer själv att fylla i resten. Man utnyttjar det faktum att hjärnan vet och tar för givet. Detta låter aningen motstridigt till vad jag just nämnde angående att inte hoppa över detaljer, men med lite träning kan man lära sig var man kan utnyttja att hjärnan själv fyller i information.

40

*Emmy på huk
Gouache och färgpenna*

*Emmy i vila
Gouache och färgpenna*

Emmy simmar
Olja och färgpenna

Emmy fläta
Gouache och färgpenna

*Emmy profil
Akryl och färgpenna*

Claudia
Olja och färgpenna

*Komfort
Akryl och färgpenna*

*Annas rygg
Olja och färgpenna*

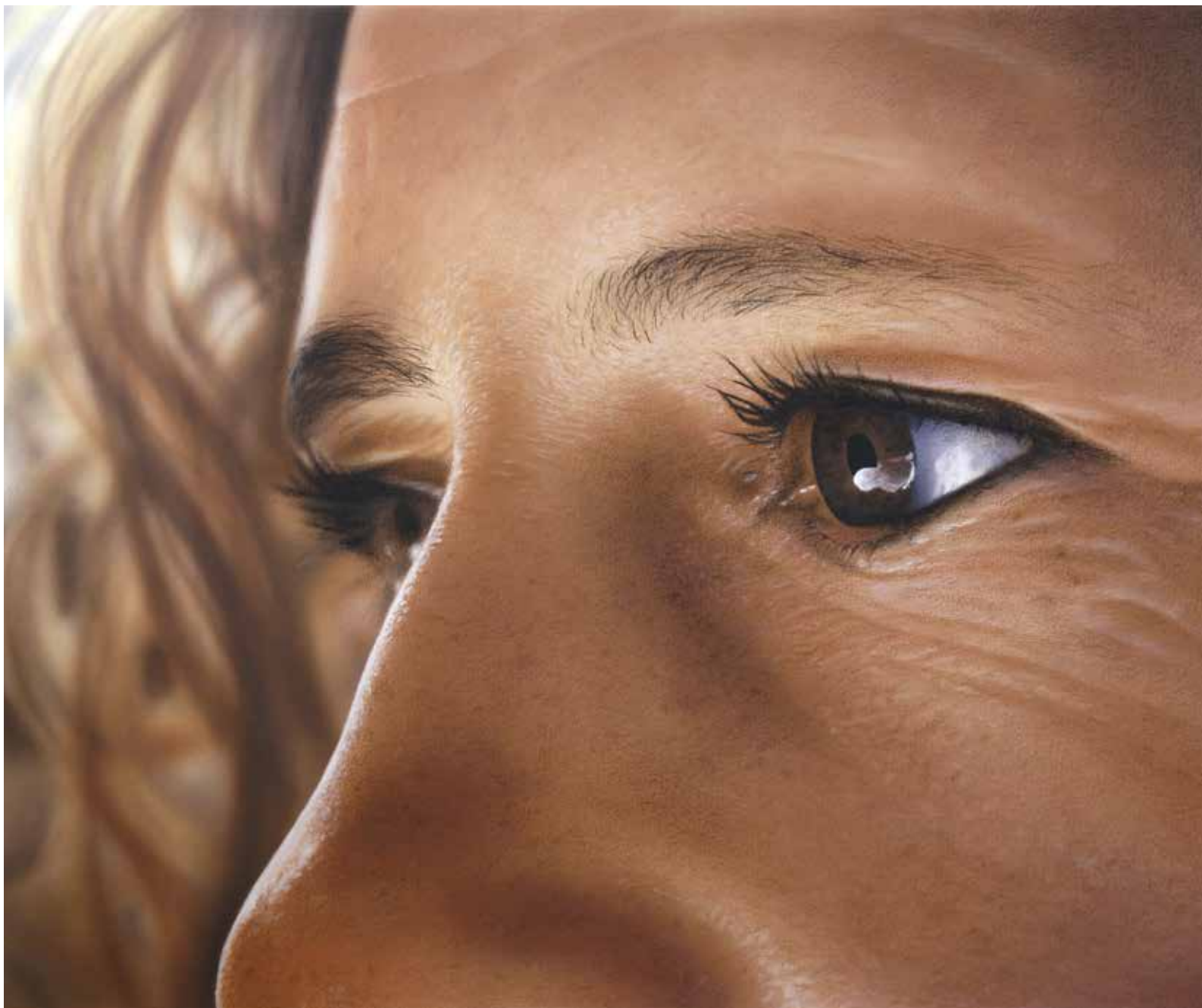

*Ingrid
Olja och färgpenna*

*Spets
Akryl och färgpenna*

*Hereford
Akryl och färgpenna*

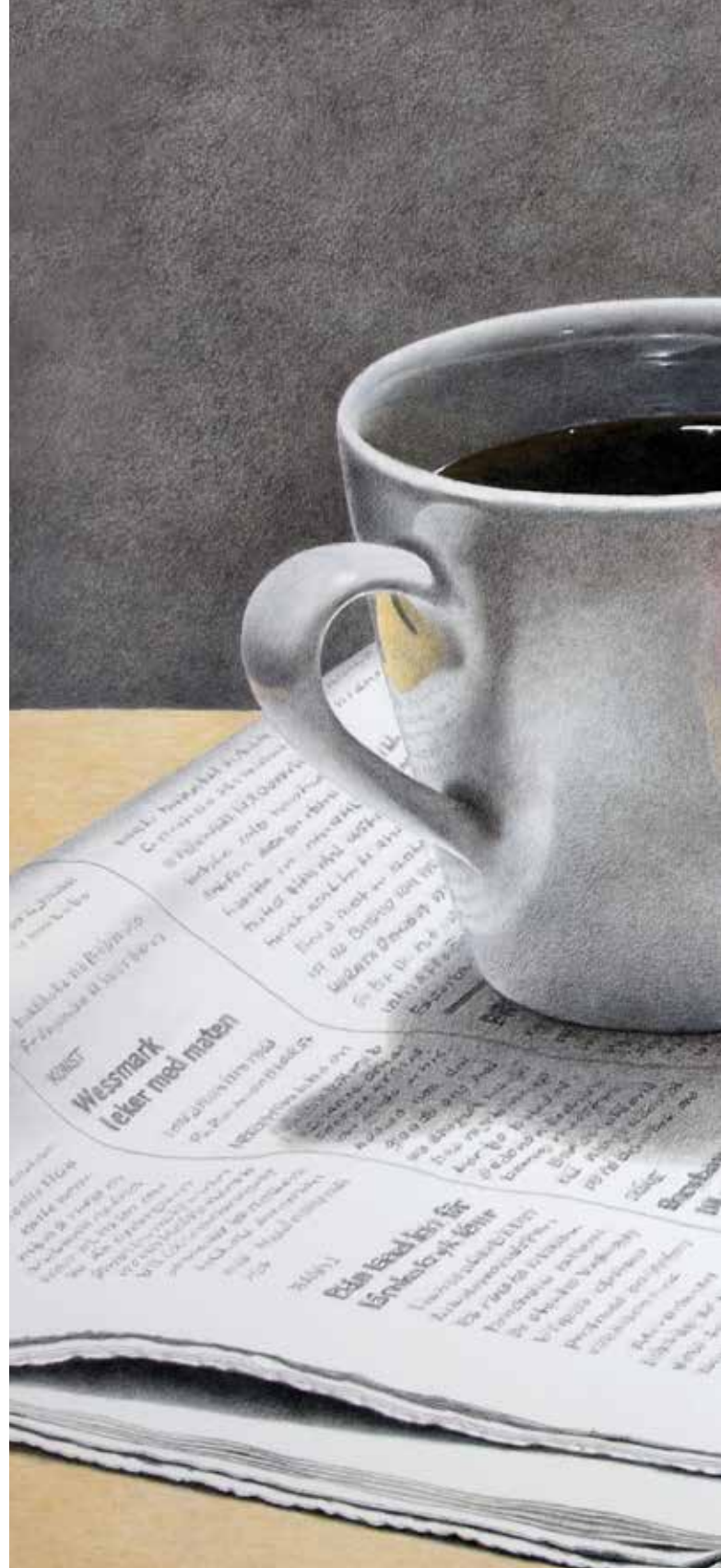
*Predator
Olja*

Stilleben

När jag väljer att måla ett stilleben handlar det bland annat om utmaningen att återge ett material så naturtroget som möjligt. Det finns några material jag gärna återkommer till. Glas är ett. Vackert och levande. Jag har nog tyckt det varit en extra utmaning med glas ända sedan den gången vi i gymnasiet skulle välja något på katedern att måla av och min lärarinna avrådde mig från att välja en glasflaska eftersom den var så svårt på grund av sin genomskinlighet.

Vackert är det också med gamla flaskor och burkar som är handblåsta och lite buckliga och förvränger det man ser genom dem. Extra svag är jag dessutom för det aningen gröna glaset som i den lilla saltströaren eller de gamla flaskorna med porslinslock som den i "Utan snus i två dagar".

Ett annat material jag gillar att måla av är sten. En oändlighet av variationer i form, färg och mönster. De varierar också mycket i blankhet. Alltifrån grova och matta som sandpapper till slipade blanka som om de nästan var lackerade. Är de våta och ligger på en strand eller i en bäck glittrar de ibland som smycken. Hur många små vackra stenar har man inte plockat upp och dragit med hem?

*Utan snus i två dagar
Akryl och färgpenna*

*Pumplask
Akryl och färgpenna*

*Låt den rätte komma in
Akryl och färgpenna*

Feber
Akryl och färgpenna

*2 dl
Akryl och färgpenna*

*First in line
Akryl och färgpenna*

In focus
Akryl och färgpenna

In focus II
Akryl och färgpenna

In line
Akryl och färgpenna

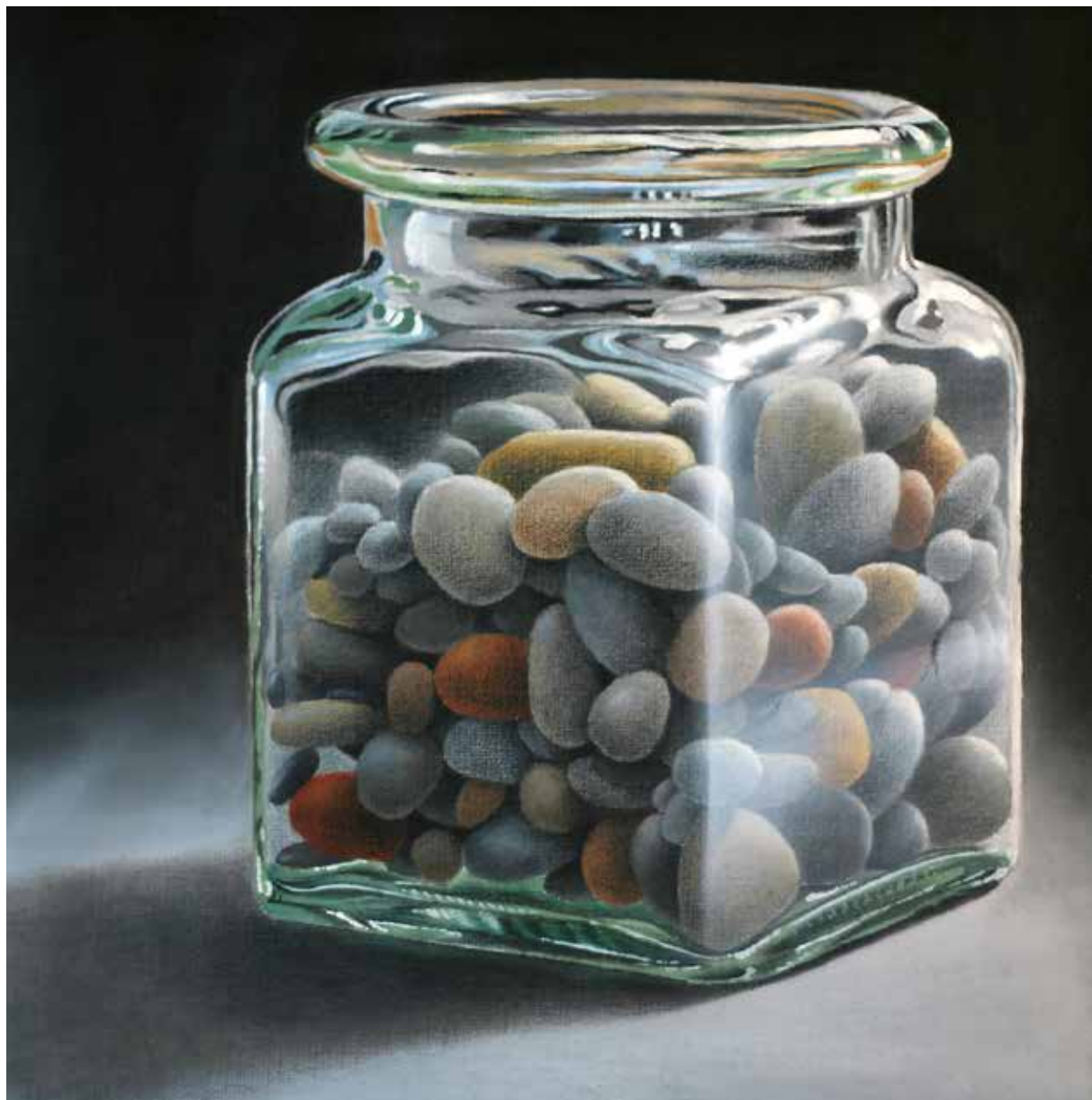

*Flaskor i fönstret
Akryl och färgpenna*

Chili
Gouache och färgpenna

*Små stenar i glas
Olja och färgpenna*

*Stenar i glas
Färgpenna*

*Flaskor 2
Olja*

*Körsbärsburk
Färgpenna*

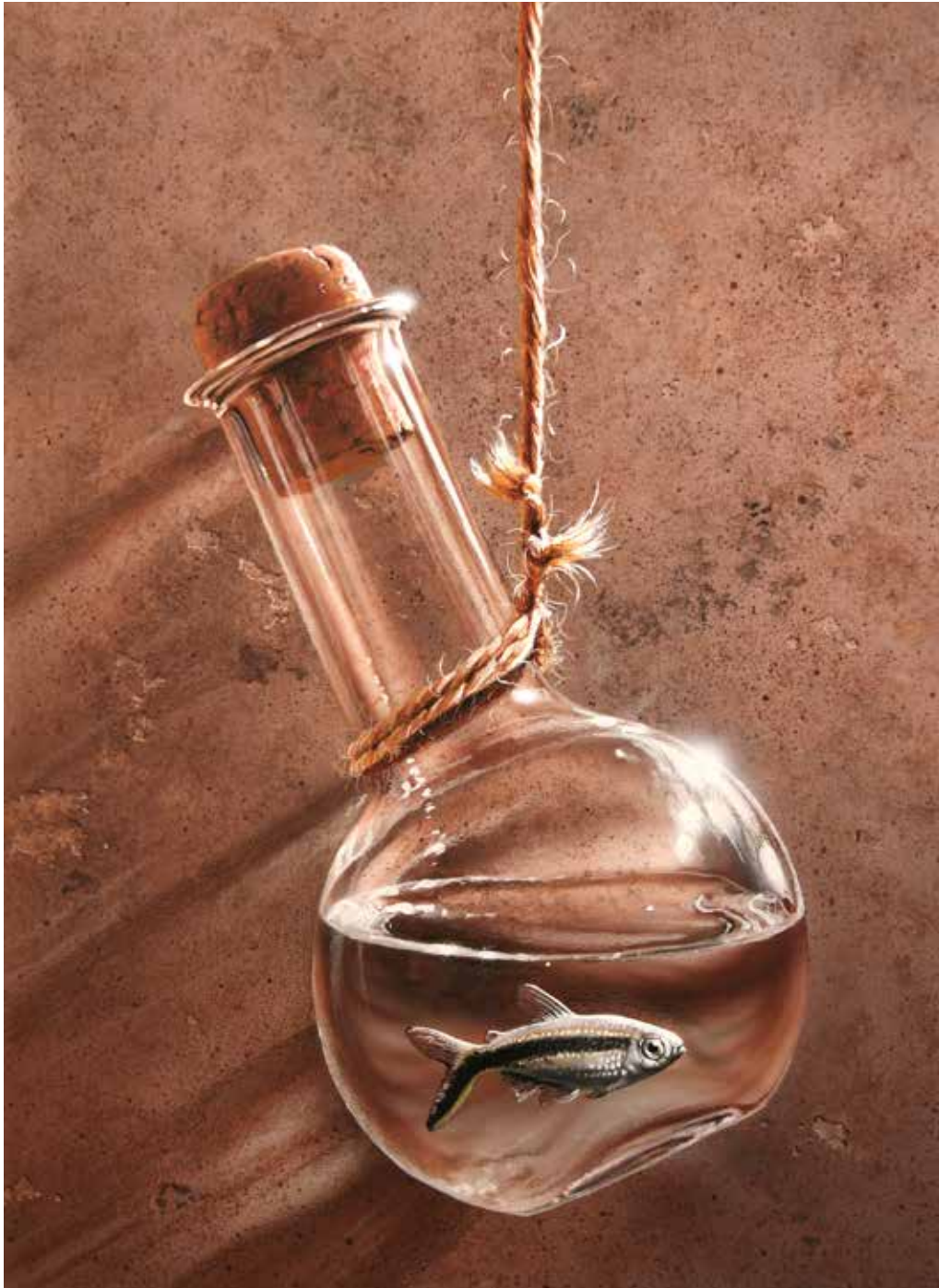

*Salt
Gouache och färgpenna*

Stenplask Gouache och färgpenna

Även till denna målning har jag gjort en steg-för-steg-beskrivning (info på min hemsida)

*Pingvintetra
Gouache och färgpenna*

Attention
Akryl och färgpenna

*Röda Ulven
Akryl och färgpenna*

I begynnelsen

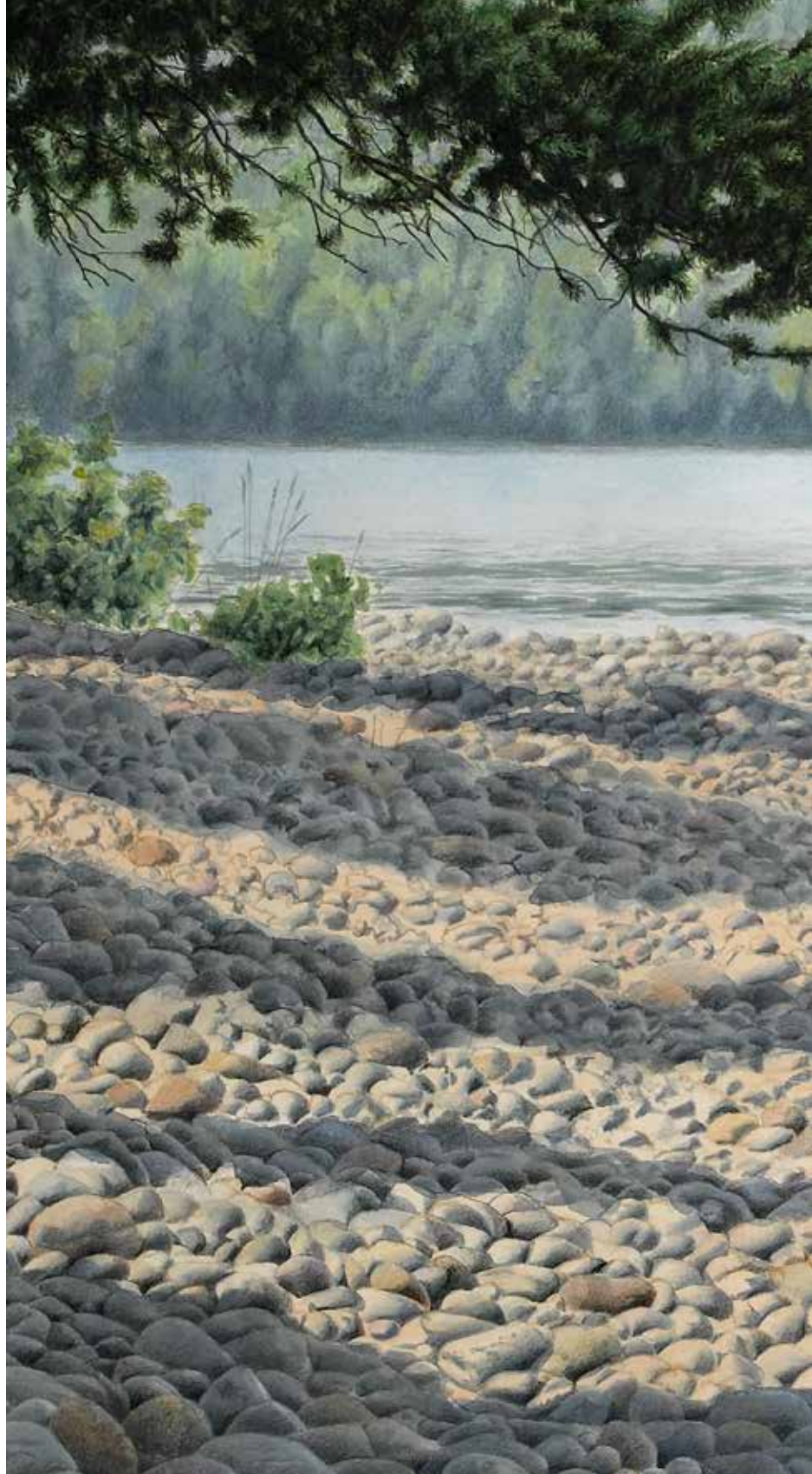
I det här kapitlet har jag samlat några lite äldre målningar och teckningar. Detaljerade och i en realistisk stil, men från tiden innan jag började med fotorealism.

Alla är målade med färgpennor och på några av dem har jag dessutom gjort bakgrunden med airbrush (färgspruta) eller akvarell. Färgpennorna har alltid varit mitt favoritverktyg. De blir precis så vassa jag vill ha dem när jag vässar dem med kniv. Det finns hårda eller mjuka allt efter önskemål. Vattenlösliga eller inte beroende på vilken effekt jag är ute efter. De har alltid funnits där och känns trygga när jag hamnar i problem med andra material. Nu för tiden är det sällsynt att jag gör en hel målning med enbart färgpennor men jag plockar gärna fram dem när det är dags för detaljarbete eller annat som är svårt att skapa med de andra verktygen.

Jag tycker det är givande och lärorikt att titta på mina äldre målningar. Alla är vi självkritiska och givetvis hittar jag saker där jag är glad att jag utvecklats men jag hittar också sånt som jag borde göra mer av.

Håll till godo – här kommer en samling tidiga Wessmark.

*Hagudden, Fryken Akvarell och färgpenna
Denna målning är också omslagsbild till min mor
Ingrid Wessmarks bok ”Det gamla Kihln”*

Land i sikte

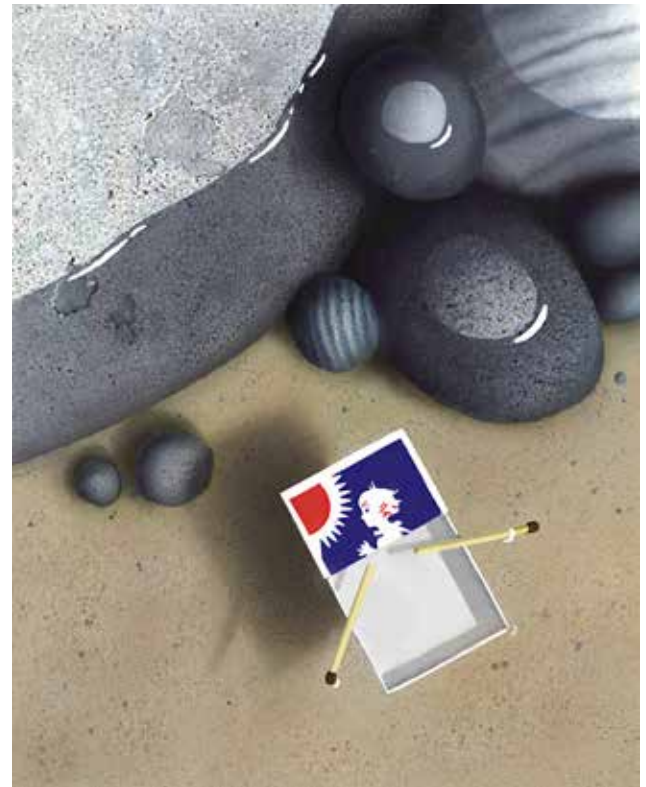
Mot sockertoppen

Tierp

Solstickan Airlines

S/S Solstickan

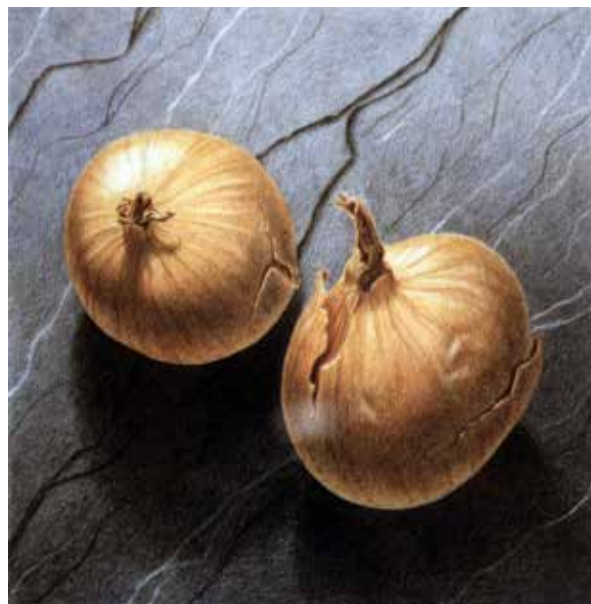
Post till mig?

På grund

En lök

Lök på svart sten

Lökar i motljus

Den sätte löken

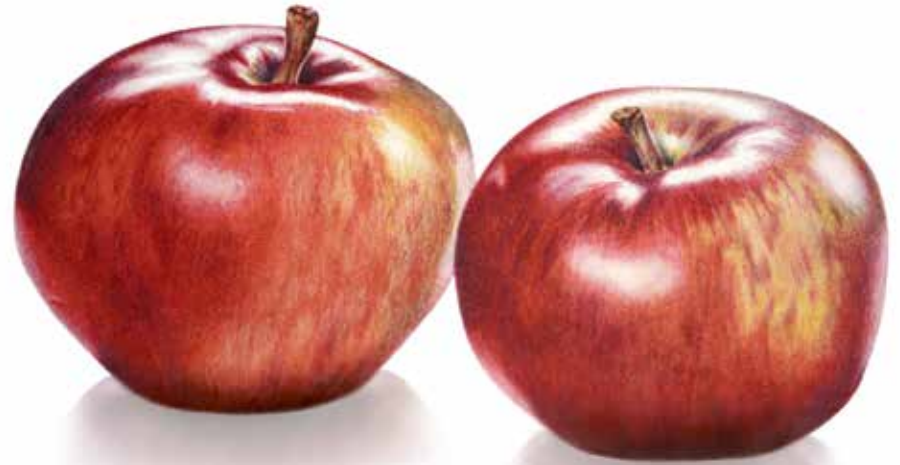
Klippor

Plask

Apelsinplask

Red Delicious

Apelsinbalans

Tomatburk

Tre pumpor

Nybakat

Nybakat II

Flugfiskaren

Fars jordkällare

EXG 031

Älvgatan, Karlstad II

Älvgatan, Karlstad

Siesta

Fönster (vid Knusesund Herrgård)

3D – min skola

Jag har ingen konstnärlig utbildning bakom mig och är alltså självlärd eller autodidakt som det också heter. Från 1988 och cirka 20 år framåt jobbade jag som illustratör. De första fem åren som anställd på ett par olika reklambyråer, sedan som frilans med egen firma.

I mitten av 90-talet insåg jag vilka fördelar 3D-tekniken gav då många av mina uppdragsgivare hörde till teknik- och byggbranschen och en hög nivå av precision och realism var efterfrågad.

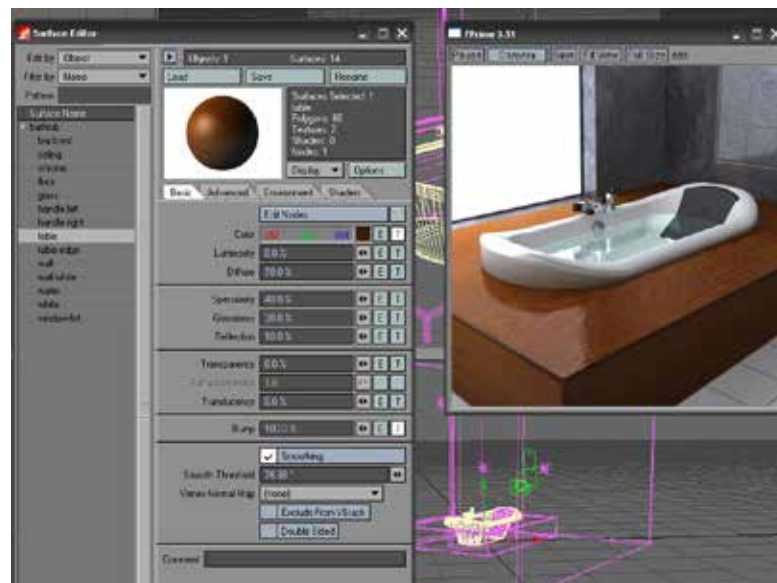
3D fungerar så att man bygger något i ett datorprogram genom att knappa in objektets olika mått i tre dimensioner. Ett enkelt exempel kan vara en kaffekopp. Man talar om för datorn hur hög den är, hur vid den är, hur tjockt själva godset är. Har koppen sedan ett öra får man också tala om för datorn hur detta ser ut, hur stort och tjockt det är och var på koppen det sitter. Sedan måste man också ange den färg och mönster koppen har, hur blank den är, vad som eventuellt reflekteras i materialet...

I många fall handlar det om att som illustratör visa sådant som är svårt eller omöjligt att fotografera. Ibland därför att en teknisk lösning sitter inuti en motor, under vatten eller på annan plats som inte går att komma åt med vanlig kamera. Ännu vanligare är att uppdragsgivaren vill visa och presentera kommande produkter eller husbyggen som ännu inte finns. Illustrationerna ska vara så lika fotografier som möjligt för att verkligen visa hur produkten kommer att se ut. De här utmaningarna blev en mycket bra skola inför mitt fotorealistiska måleri. Som 3D-illustratör blev jag väl insatt i mycket av det som man behöver känna till som fotorealist.

Hur olika ljuskällor påverkar scenen eller objektet, hur skuggor fungerar och ser ut i olika miljöer, hur olika material ser ut och reflekterar omgivningen och varför det ser ut som det gör, atmosfär utomhus, kamerans sätt att se verkligheten – alla dessa inställningar finns i dagens avancerade 3D-program och efterliknar verkliga egenskaper på ett mycket realistiskt sätt. Dessa kunskaper har jag idag stor nytta av som fotorealist.

Ibland får jag frågan om jag målar ovanpå fotografier eller 3D-bilder. Det gör jag inte. Jag utgår alltid från vitt papper eller duk så som jag visar i den här boken. Fotografierna jag tar är endast referensfoton jag målar av och finns alltså inte med i målningen rent fysiskt.

Här visar jag några 3D-bilder jag skapat i datorn med hjälp av de verktyg jag använde som reklamillustratör.

Lightwave 3D med sina många inställningar av material

Legoracer

Legoslower

Fisketur – en annan morgon

Diverse legogubbar

Den här bilden gjorde jag som en present från Kils AIK till Stefan Holm vid hans avtackning 2008

Am-tysk thriller
från 2002. 1 robbarna.
Steven Seagal, Morris
Chesterman. (999/051)
4.20-4.45 **Gårts behaving**
badly (946219)

14.55 **Börlop i miljonklass. 15.**
celebrity apprentice. 16.15 Bal
staf. 17.05 Private practice. 18
That girl from Rio. 20.05 True H
wood story. 22.05 Hollywood's I
heter. 0.25 Soul assassin. 2.15 I
weekend. 3.45 Illusion. 5.20-6.1
True Hollywood story.

ANIMAL PLANET
6.00 Djurräddningen. 7.00 En
härsmän från döden. 8.00 Aporn
värld. 9.00 Världens skogsgästa
10.00 Hördrop från naturen. 11.
Djurräddningen. 12.00 Djurpö
Sydafrika. 18.00 Världens skog
Sud. 19.00 Groover har it. 20.
jon. en spion i kulan. 21.00 Lå
de hem stora. 22.00 Världens r
2004. 23.00 Djurpölsen i Syd
0.00 Djurpölsen. 1.00 Groo
2.00 Lefjon. en spion i kulan.
ten på de fem stora. 4.00 Vår
r 2004. 5.00-6.00 Djurpö
dublika.

TV FINLAND
7.00-7.05 Tv-ny
mässen. 7.40 De
7.50 Månadalen
Resieber. 8.20
Henrika Henry
Morgonstäm
korselit. 10.00
sprallien. 10.
5.45 Piotr Anders
Mozart. 16.30 Jack
nytt. 17.25
dor. 18.45 V
myt. 17.25
Konflikten.
tårkundan. 19
djägaren. 1
heter och
Sporttrua
20.30 Ny
21.10 M
På estrad
landslin
och frist
Klassisk

TV400
6.40 Cheaters. 7.25 David Letterman.
6.45-10.55 True Hollywood story.
Hollywoods kärleksv
vård.

AM-TV
fall för Dabziel & Pascoe.
fall för Frost. 23.10 John
mare. 1.00 Gamla snutar.
0.05 Ruth Rendell mysterier.
3.10 European journal.
bill. 4.35-5.25 The bill.

DITV. 6.25 Sturmark möter. 6.50
atro teknik. 7.15 Världens bästa re
klantfilm. 7.40 Kingry planet.
8.05-9.00 **Wom**
naktat locken. 11.05 Smaka på värl
den. 11.35 Smaka på världens. 12.10
Drabants dör. 13.25 Hövdingarna.
15.30 Buena

AM-TV
dokumentär ger en närmiljögen skild
ring av krisen och dess skolor.
Terrorns tid. Vild och psalm
alltid följnits vid varamid
1960-talet har besgro
vanligare. Kriget mot
Aviva. 18-årig julid
ursprung. är tillisa
50 år. muslim och
fatta människor
uppgett är bla
fred och lar
Kalla kr
kunn
ram

SVT8
6.30-8.00 **Boilbompa. 6.30** drömmar.
nas trädgård. 7.00 **Bosse**
Ovenbio. 7.15 **Nit**
7.30 **Bussiga byn. 7.35 Ulla. 7.45**
Kantarell. 8.00-8.05 **Nicki**
Boilbompahelg. 8.40 **Kenn**
Kalles klätterrad. 8.55 **Dagens**
hemliga ställen. 9.15 **Autom**
hemliga och Lolla. 9.40 **Dagen**
9.30 **Familjen stor. 9.40**
Byggare Bob. 10.00-10.30
10.00 **Pomos piano. 10.30**
Knipr. 10.35 **Lilla prinsen**
Jakannokof. 10.50 **M**
11.00 **Boilbompa skat**
Shaun. 11.15 **Bertha. 11.55**
11.40 **Boom**
12.00 **Richard**
12.30 **Krokodill. 13.00**
12.30 **Allt om djur**
Sagoträdet. 13.30 **Allt om djur**
14.00-18.00 **Bobster. 14.35**
14.25 **Dundermussen. 14.35**
Dubbeltrubbel. 15.25 **Färet**
Fri som fågeln. 16.00 **Unge**
16.55 **Jul i**
Shaun.
18.00 **Charlie och Lola. 18.00**
18.00 **Charlie**
18.00 **Charlie**
18.15 **Pomos**
goshow med **Pappa**
Kungsen. **Hickan**

Heat
Amerikansk
thriller från 1995.
Caulley och hans gäng
är en värdetransport.
It går perfekt ända tills
ny medlem. Waingro.
juter vakterna.
rollerna: Al Pacino,
Robert De Niro. Regi:
Michael Mann. (57245097)
5 **Prozac Nation (R)**
Amerikansk-tyskt
drama från 2001. Lizzie
drömmar om en journa-
listkarriär och får ett sti-
pendium till Harvard på
blir snabbt populär vän med
skolan, blir bästa vän hit-
sin rumskamrat Ruby, vän-
tar den blir erbjuden ett

om nyheter
8. Bobby
tenpoj-
slaget i
na: Adam
Bates,
r. Regi:
(2193287)
s **Funniest**
s - De
9232)
om nyheter

umi
eder ett mord
3 butik. (758829)
p the music. 7.00 S
super sweet 16. 9.3
set 16. 10.00 The Hill
ills. 11.00 **Lily of Ry**
f Ryan. 12.a. Sedan
f Ryan. 13.or blivit
of Ryan. 23.00 Tabu.
of Ryan. 15.00 **Lile ol**
e of Ryan. 16.00 **Mm.**
e. 16.30 **Exiled. 17.00**
30 The Hills. 18.00 **Made**
-Effect. 19.30 **Next. 20.00**
21.00 **Cribs. 21.50**
Celebrity rehab. 23.00 **Real**

Fotorealism – så funkar det

En del saker jag beskriver i det här kapitlet är självklarheter för den som själv målar och gäller även många andra inriktningar än fotorealismen, men ju högre grad av realism man strävar efter desto viktigare är det att vara medveten om dem. Det handlar också om vilka tekniska hjälpmedel man använder och en hel del om ljus, skuggor och färg. Och lite om hur kameran återspeglar verkligheten och hur man efterliknar den.

Starten

Det här fotot togs 1993 hos Louis K. Meisel som myntade ordet fotorealism i slutet av 1960-talet. Dessa konstnärer är de pionjärer som startade inriktningen och var här samlade till en releasefest för boken "Photorealism Since 1980".

Från vänster till höger, på golvet: John Salt, David Cone, Susan Pear Meisel, Louis K. Meisel och Tom Blackwell; i soffan: Don Eddy, Jack Mendenhall, Ralph Goings, Richard Estes, Audrey Flack, Charles Bell, John Kacere, John Baeder, David Parrish, Ron Kleemann och Richard McLean; översta raden: Stephen Fox, Don Jacot, Ben Schonzeit och Rey Milici.

Dessa konstnärers målningar har varit en stor inspirationskälla för mig. Då och då tittar jag i böcker eller på internet för att inspireras och häpnas av deras skicklighet. Lär av mästarna. Studera och analysera deras målningar och försök förstå hur de gått till väga.

1. En fotorealist använder kamera och fotografier för att samla information.
2. En fotorealist använder mekaniska eller delvis mekaniska hjälpmedel för att överföra informationen till duken.
3. En fotorealist måste ha den tekniska förmågan att måla så att det färdiga verket ser fotografiskt ut.
4. Konstnären måste ha ställt ut fotorealistiska verk 1972 för att betraktas som en av de centrala fotorealisterna.
5. Konstnären måste ha ägnat minst fem år till utveckling och utställning av fotorealistiskt arbete.

1971 satte Louis K. Meisel ihop några punkter för att definiera hur fotorealisterna jobbade och vad som kännetecknade denna konstinriktning

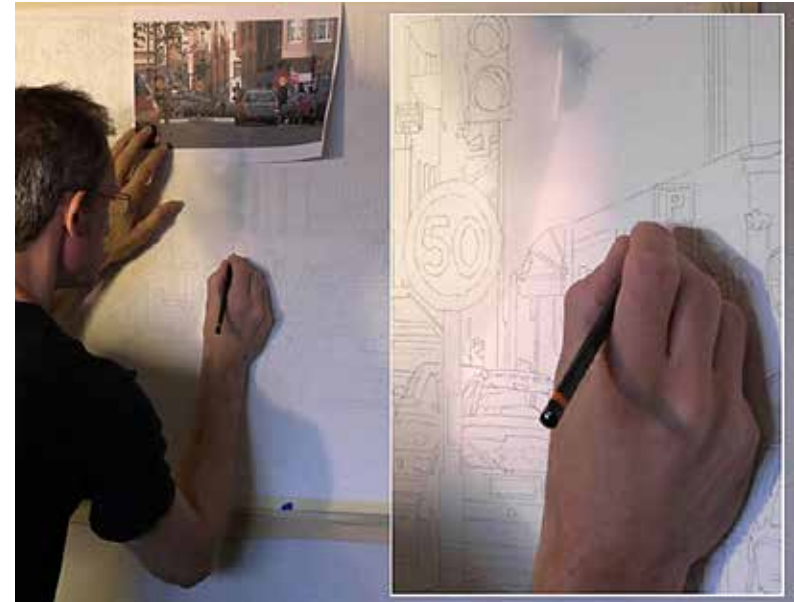

Utrustning

Kameran är det verktyg jag startar med. Fotograferingen är den mest kreativa delen i mitt skapande. Här väljer jag motiv, vinkel, ljus och bakgrund. Jag skapar alltså underlaget till målningen till 95 % redan vid fotograferingstillfället. Självklart kan jag sedan beskära bilden, hoppa över eller lägga till detaljer, kombinera flera foton, ändra färger, men vanligtvis håller jag mig ganska mycket till fotot så som jag tog det.

Sedan projiceras bilden direkt upp på duken eller pappret. Jag kalke-
rar av fotot så detaljerat som möjligt. I vissa fall skissar jag med olika
färger för att kunna skilja svårdefinierade partier från varandra.

Skissarbetet kan ta riktigt lång tid men det är det värt. Några extra
timmar vid det här momentet är guld värda. Det jag inte skissar upp
nu måste jag göra på frihand. Visst går det, men jag riskerar också
att missa något vilket kan gå ut över slutresultatet, så ta inga genvä-
gar här.

Man kan också använda
vanligt karbonpapper för att
skissa upp motivet med. Man
ser det lila arket sticka fram
till vänster under referens-
fotot. Just den här sortens
papper ger en ganska mörk
linje så det här alternativet
passar bara när man vet att
linjen sedan kommer att
täckas av färg.

Ett av de hjälpmedel jag
använder mig av är självklart
mitt referensfoto som jag
skrivit ut på fotopapper. I det
här fallet har jag satt ihop
två stycken A4 för att det
inte ska bli så litet så att jag
missar de minsta detaljerna.

Spegeln hör kanske inte till den normala utrustningen för fotorealiskt måleri men har ändå varit till stor hjälp när jag hade en lite mindre ateljé där det bara var några få meter till väggen bakom mig. Den gjorde att jag kunde se motivet på dubbelt så långt avstånd. Jag behövde alltså inte springa fram och tillbaka för att se stora målningar på håll. I den här ateljén var det dessutom en omöjlighet.

En annan fördel med att betrakta sitt motiv i en spegel är att man då ser det med lite nya ögon. Efter många dagars arbete blir man lätt ”hemmablind” och kan missa felaktigheter.

Att jobba i stora format är vanligt bland fotorealister. Anledningen är bland annat att man då får betraktaren att ta några steg bakåt för att denne ska få en bättre överblick över målningen. Eftersom det mänskliga ögat har sina begränsningar innebär det att de allra minsta detaljerna smälter ihop och ser bättre ut. Dessutom är det lättare att måla en katts morrhår tre millimeter tjockt än i naturlig tjocklek. Stora format gör det alltså lättare för konstnären och ger samma eller till och med bättre upplevelse för betraktaren.

Skillnaden

Vad är det då som gör att en målning ser fotografisk ut? Det finns naturligtvis en mängd saker att tänka på när man vill närma sig fotorealism. På de följande sidorna ska jag ta upp de viktigaste.

Om man tittar på min oljemålning ”Bilar” här ovan är det ganska tydligt att kontrast är ett av de viktiga attributen. Dels kontrast mellan det allra ljusaste och det allra mörkaste. Jämför man en målning med ett foto ser man att ett foto många gånger är mycket mörkare i de mörka partierna. Fotot har ofta mer ”stuns” och svärta.

Dessutom är det stor kontrast eller skillnad mellan de skarpa detaljerna och de mjuka, närmast steglösa övergångarna. Detta är också ofta mer tydligt i ett foto än i en målning där det kan vara svårt att skapa perfekta övergångar som till exempel i en himmel som reflekteras i en blank billack.

Det finns fler sätt ett fotografi skiljer sig på. En effekt man kan skapa med kameran när man fotograferar nära motivet eller med en kraftig zoom är avståndsoskarpa. Det mänskliga ögat fokuserar automatiskt på det man fäster blicken på och man uppfattar nästan aldrig den oskarpa som finns i utkanten av synfältet. I ett fotografi kan man däremot se oskarpa i den delen av bilden kameran inte fokuserat på.

Att efterlikna denna effekt när man målar ger en mycket fotografisk känsla. Vanligtvis ser inte målningar ut på det viset och hjärnan tolkar därför av erfarenhet en sådan bild som ett fotografi.

Lägg märke till i min målning av Angela hur låtit hårslingorna längst bort i bild vara suddiga för att efterlikna avståndsoskarpa. Just i det här fallet har jag målat med airbrush. En liten sprutpistol som ger en mer eller mindre diffus kant beroende på vilket avstånd från duken eller pappret man håller den. Den lite suddiga effekten är mycket lik avståndsoskarpa och fungerar alltså utmärkt till en illusion som denna.

Här är ett annat exempel. Både buskarna i bakgrunden och ett av bladen hitom hallonen är oskarpa.

Ytterligare ett exempel...

Hög detaljrikedom är också sådant som gör att målningen ser mer fotografisk ut. Många gånger hoppar man över och tar genvägar när det gäller detaljrikedom. Detta på bekostnad av realism. Vill man alltså närma sig fotorealism får man vara

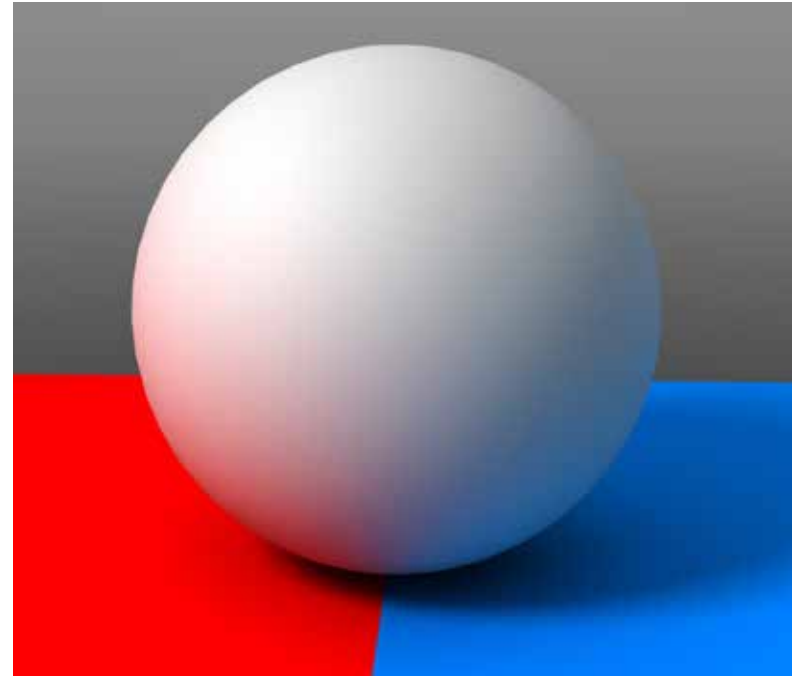
beredd på att offra några eller många extra timmar och hålla tålmodet uppe.

På min målning av Emmy ser man hur solen träffar hennes axel och de ytterst små hårstråna som egentligen finns över nästan hela kroppen blir synliga. En detalj som kanske skulle vara lockande att hoppa över men som verkligen ger en äkta känsla av ”materialet” hud.

Samma sak gäller för porträttet av katten. Hundratals tunna hårstrån som alla bidrar till att målningen liknar ett foto. Pälsen här är uppbyggd av tre lager strån. Först ett lager med ganska grova strån eller snarare ytor. Sedan ett lager av de strån som ligger strax under de översta, i en aningen mörkare färg. Till sist ett lager av de strån som ligger allra ytterst. Mängder av strån blev det, men hade jag tagit genvägar här hade det alltså blivit på bekostnad av realismen.

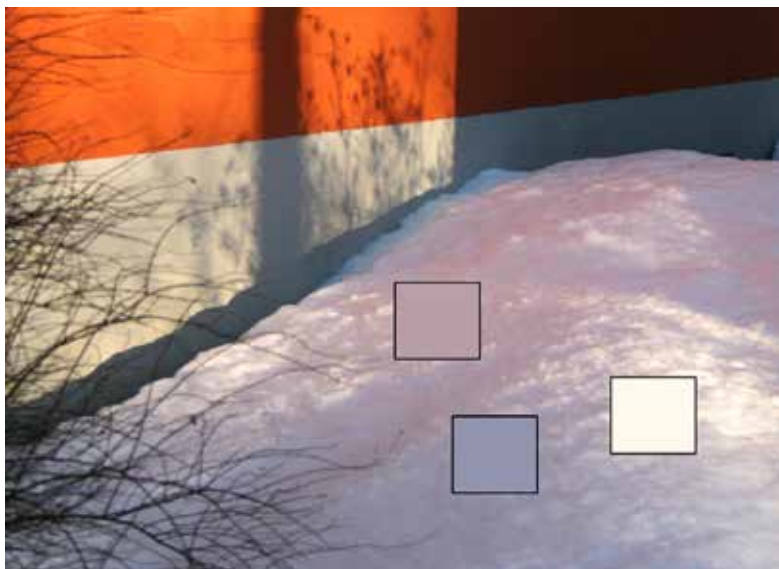

Att försköna sin målning och låta bli att måla "fula" saker kan ju vara lockande men många gånger är just de här sakerna väl så viktiga för att skapa realism. I min målning "Göta Tobak" är sladdhärvan bakom kylskåpet och cigarettfimparna på trottoaren exempel på just sådana saker.

En av de saker som kanske allra mest påverkar hur realistisk målningen ser ut är det man inom 3D-tekniken kallar radiocity. På svenska skulle man närmast kunna översätta det med "studsande ljus". Alltså ljus som träffar en yta och studsar vidare till en annan. Att ljuset gör så här är knappast något man tänker på men det är väldigt viktigt att inte missa det när det gäller fotorealistiskt måleri.

Ett tydligt exempel på detta ser vi i 3D-bilden här ovan. Ljuset träffar den röda ytan och studsar upp och färgar bollen röd på den vänstra sidan medan ljuset på den högra sidan färgar bollen blå efter att ha studsat via den blå ytan. Ljuset färgas alltså av den yta det träffar. Det tar med sig färginformation till det föremål det studsar vidare till. Det här "fenomenet" sker överallt hela tiden. Just därför är hjärnan så van att se det och man tänker inte på det. Är man medveten om hur ljuset fungerar är det också lättare att lägga märke till dessa effekter som gör målningen betydligt mer realistisk.

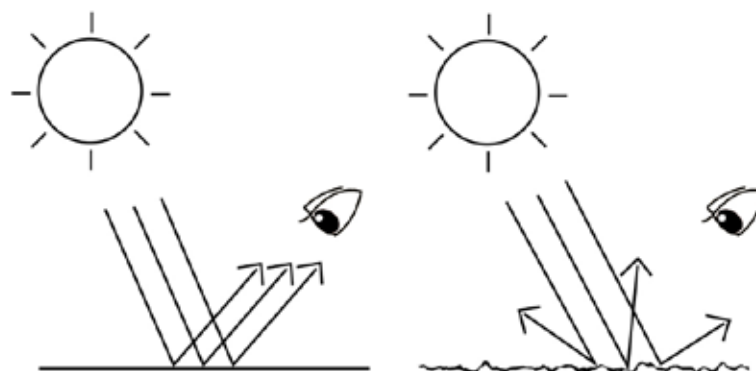
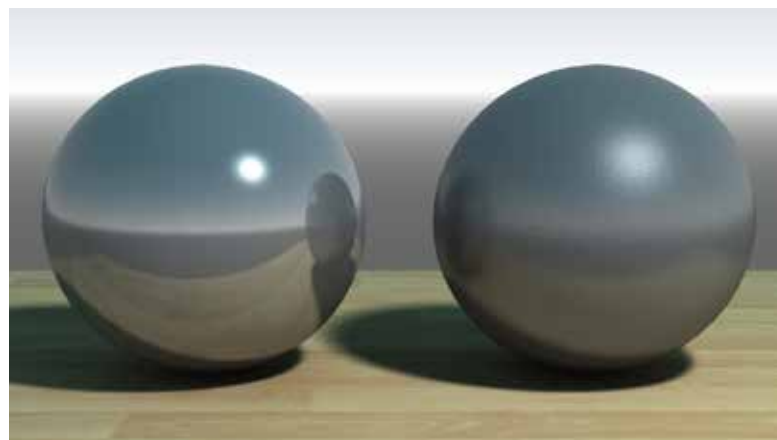

Ett annat exempel på färgat ljus ser man i fotot nedtill vänster. Lägg märke till hur blå snön faktiskt blir bara av det blå ljus himlen ger ifrån sig. En mulen dag, när man inte ser den blå himlen utan istället ett grått molntäcke, hade snön också varit betydligt gråare.

Yta

Blänk och reflektioner i en yta beror helt på hur skrovlig och ojämn ytan är. 3D-bilden visar två likadana kulor men med olika grov struktur i ytan. På illustrationen underst ser man hur ljusstrålarna studsar mer parallellt om ytan är slät. Fler ljusstrålar träffar alltså ögat och ytan uppfattas som blankare. Är ytan skrovlig och ojämn studsar ljusstrålarna åt olika håll och färre strålar träffar ögat. En sådan yta uppfattas som matt.

Här ser man effekten tydligt. Solljuset kommer in lågt från höger. De helt vita fläckarna i snön får så mycket vitt ljus från solen att inga andra färger uppfattas. Den övre delen av snödrivan som ligger på skuggsidan blir rödfärgad av det solljus som först träffar väggen. Ljuset färgas och studsar sedan vidare ner i snön. De blåaktiga delarna av snödrivan som heller inte träffas av direkt solljus färgas istället av den blå himlen vilken också ger från sig ljus.

Atmosfär

Utomhus har atmosfären stor betydelse för bildens utseende. Alla har säkert lagt märke till hur skog och berg blir blåare och disigare ju längre bort de är. Mycket små vattenpartiklar i luften plockar upp den blå färgen från himlen och ju längre bort skogen är desto fler partiklar är det mellan oss och bergen.

Det är inte bara färgens nyans som förändras med avståndet. Även färgens mättnad blir lägre och allt mer grå ju större avståndet är.

Även detaljrikedomen sjunker med det ökade avståndet. Träden allra längst bort vid horisonten ser nästan ut som en platt fasad, helt utan detaljer jämfört med träden närmast oss där man tydligt kan se både grenar och blad.

I min målning av de här stenarna ser man två olika grova ytor. Stenen inne i glasburken är jämnare i ytan. Ljusstrålarna som studsar på den stenen är mer parallella än i stenen utanför och ytan ser blankare ut. I målningen av stenarna i vattenbrynet ser stenarna mycket blankare ut. Stenarna i sig är grova och skrovliga och hade de varit torra hade de sett matta ut. Vattnet som skvätt upp med vågorna har fyllt i håligheterna i den grova ytan och skapat en betydligt jämnare yta som reflekterar ljuset mycket mer.

Även i det här fotot från Stockholm där vädret är relativt klart är atmosfärens påverkan ändå tydlig. Husen på andra sidan vattnet är inte alls lika mättade i färgerna som på hitsidan och ser nästan ut att ha en grå-blå slöja över sig. Den här effekten uppstår mer eller mindre i alla väderlekar och är viktig för att få ett realistiskt djup i målningen.

Atmosfären påverkar också utseendet på skuggorna utomhus. I fotot här ovan ser man hur skuggan från trädet på andra sidan gatan är diffus i kanten medan skuggan från den runda skylten är skarp. Ljuskällan solen är den samma, men vattenpartiklarna i luften bryter ljusstrålarna i olika riktningar. Ju större avståndet är mellan skuggan och objektet som ger skuggan, desto mer blir ljusstrålarna ”felriktade” och ger en diffusare skuggkant.

Att vara uppmärksam på detta och verkligen återge det i sin målning ger dels en bra känsla av atmosfären utomhus, dels djup- och avståndskänsla mellan de olika objekten i bilden. Lägg gärna lite tid på sådana här effekter och realismen i målningen ökar betydligt.

Kameraeffekter

Kameran återskapar inte verkligheten riktigt som vi uppfattar den. Jag har tidigare nämnt avståndoskärpa som ett sådant ”fel” men det finns fler. Rörelseskärpa är ett annat. Rörelseskärpa uppstår när objektet man fotograferar rör sig i förhållande till kameran och slutartiden är för lång. När jag fotograferar en modell tar jag mängder av foton i ganska snabb takt och endast ett fåtal blir användbara. Fotot här ovan blev naturligtvis bortsorterat men hade jag målat det precis som det ser ut skulle det ge en riktigt bra känsla av fotorealism.

Rörelseskärpa uppstår naturligtvis också även när man rör kameran i förhållande till ett objekt eller bakgrunden som i min målning ”Solstickan Airlines”.

Det finns flera andra saker man endast ser i fotografi och inte i verkligheten. Till exempel linsöverstrålning, färgstick eller effekten av att fotografera med blixtpå kameran.

Alla dessa effekter kan man använda sig av i sitt måleri för att ytterligare närma sig utseendet av ett fotografi.

Steg-för-steg

Under arbetets gång med målningen ”Jag ser”, som också är omslagsbilden till den här boken, tog jag en mängd foton för att i detalj kunna beskriva hur jag gjorde denna målning.

Grunden av målningen är gjord med airbrush. Rakt översatt till svenska blir det luftpensel vilket ganska väl beskriver hur den fungerar. Airbrushsprutan är kopplad till en liten kompressor som ger en luftström som blandas med den färg jag laddat sprutan med. Det är en så kallad dubbel-actionspruta vilket innebär att jag kan reglera både luftströmmens styrka och mängden färg var för sig med ett litet reglage på sprutans översida.

Jag sprutar också på olika långt avstånd från pappret för att reglera dels hur stor yta färgen skall täcka, dels hur tjock den ska vara. Längre avstånd från pappret ger större yta och tunnare färg. Sprutar jag nära pappret blir ytan mindre och färgen mer intensiv.

För att begränsa var färgen ska hamna kan jag maskera delar av pappret med självhäftande maskeringsfilm, lösa pappersark, fingret, ett mynt, en sten, en bomullstuss... När det gäller maskering är det verkligen bara fantasin som sätter gränsen för vilka effekter man kan uppnå.

På detta sätt kan jag bygga upp ytor och linjer i olika tjocklekar och intensitet och skapa allt från stora, mjuka steglösa övergångar mellan olika färger till små skarpa detaljer.

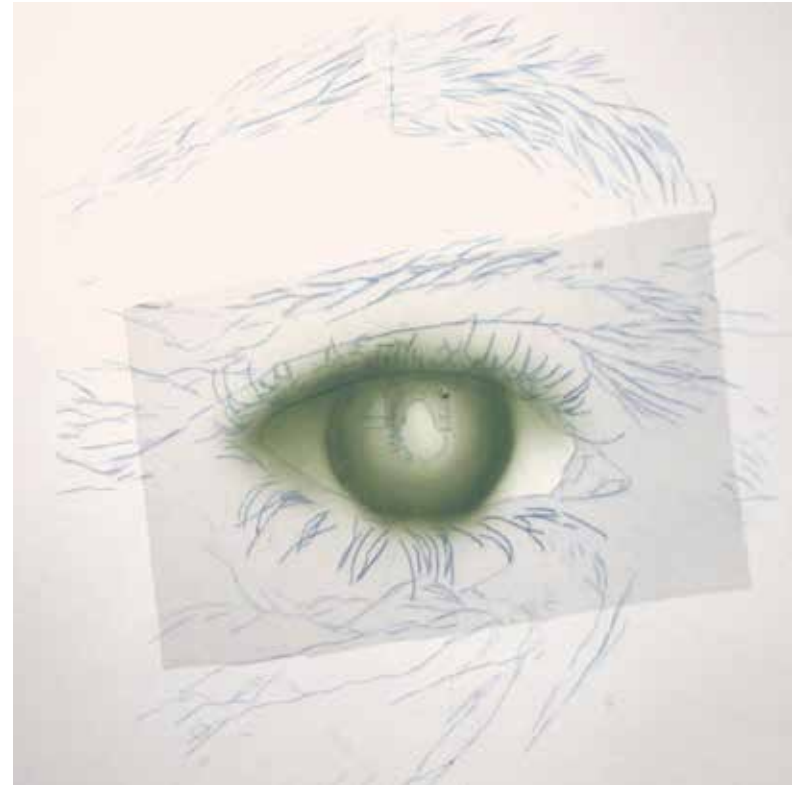
Det första jag gör innan jag kan påbörja min målning är naturligtvis att fotografera min modell Annika. Fotot skriver jag sedan ut i passande storlek och sätter upp bredvid mitt ritpapper som denna gång är ett Schoellershammer 4G. Ett något glättat illustrationspapper som fungerar bra till airbrush.

I just det här fallet är storleken på referensfotot den samma som jag vill ha målningen vilket innebär att jag kan skissa upp den med karbonpapper. Annars gör jag skissen med hjälp av en projektor som jag berättar om i kapitlet *Fotorealism – så funkade det*.

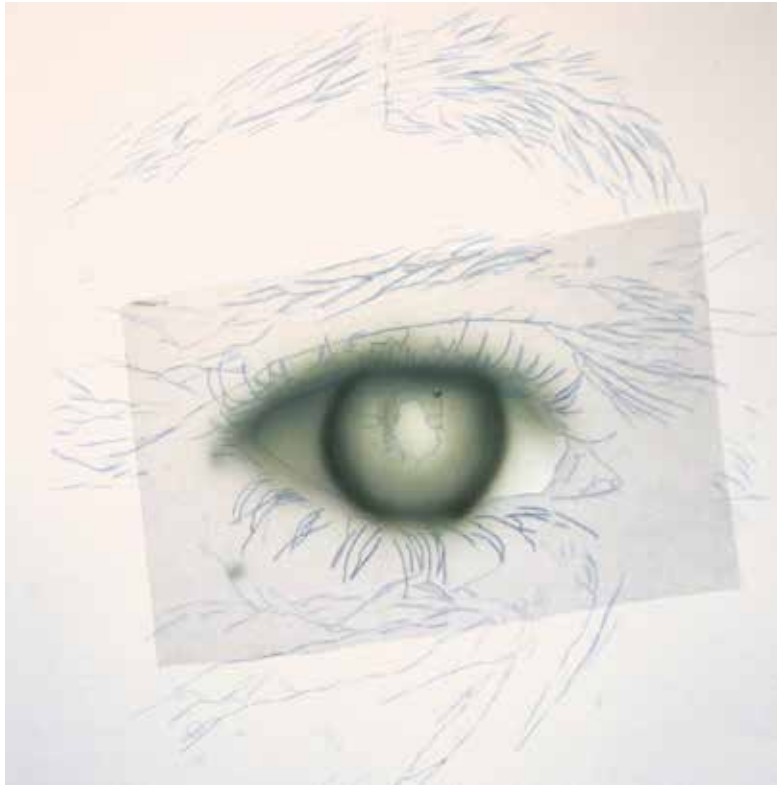
När skissen väl är klar med alla detaljer markerade, klipper jag till och placerar en bit självhäftande maskeringsfilm över ögat. När jag ska måla något som har en skarp kant mot det runt omkring använder jag den här maskeringstekniken. Alternativt kan man maskera med lösa masker av papper med då blir inte kanten lika distinkt eftersom färgen jag sprutar tar sig in under pappret och ger en något suddig kant.

Jag skär ut den del som täcker ögonvita och pupill med skalpell och flyttar den biten åt sidan under tiden och låter filmen runt omkring sitta kvar. Jag låter även den lilla biten över den vita reflexen i ögat sitta kvar. Tänk på att inte sätta den lösa biten maskeringsfilm ovanpå annan maskeringsfilm eftersom den kan bli svår att få av utan att förstöra den.

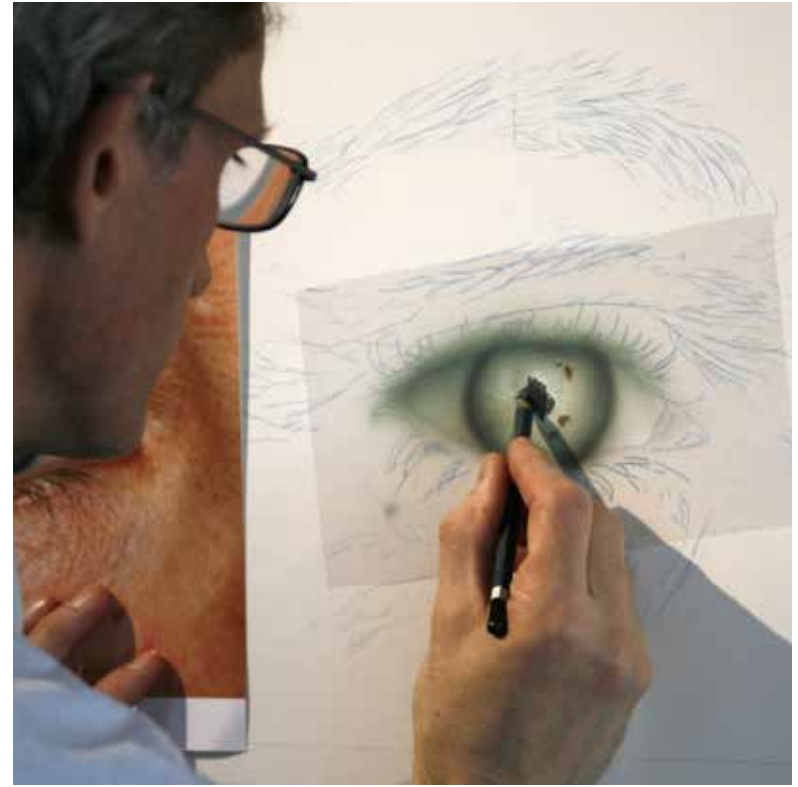

Annika har något grönaktiga ögon så jag blandar till en passande färg och börjar försiktigt bygga upp irisen som är mörkast i ytterkanten. Jag ser att det även finns en svag grönaktig ton i ögonvitans skuggparti högst upp.

Vare sig jag skissar, blandar färg eller målar, håller jag noggrann koll på referensfotot och försöker efterlikna det in i minsta detalj. Jag säger det igen: måla inte det du tror dig veta – bara det du ser. Titta gärna tre gånger extra på fotot innan du lägger på färg så att du verkligen är säker på vad det är du ska göra.

Ytterkanten på irisen är helt svart så jag bygger på med svart färg ovanpå den gröna. Tittar man noga på ett öga ser man att irisens kant inte är helt skarp. Därför gör jag kanten på frihand utan mask så att den blir något diffus. Jag lägger också på lite svart i skuggpartierna högst upp under ögonlocket.

Pupillen är helt svart så jag fyller först mitten av den med en svart färgpenna och lägger en grund som jag sedan kompletterar med svart akrylfärg från airbrushen.

Om man studerar ett öga ser man att det ofta innehåller mängder av prickar och oregelbundna linjer i många olika färger. De här mönstren är inte alls exakta men går i stort sett från ytterkanten av irisen in mot pupillen. Jag tittar hela tiden på mitt referensfoto och härmar dessa detaljer så noggrant jag kan. Mönstren är relativt små och skarpa så även här passar det bra med färgpenna.

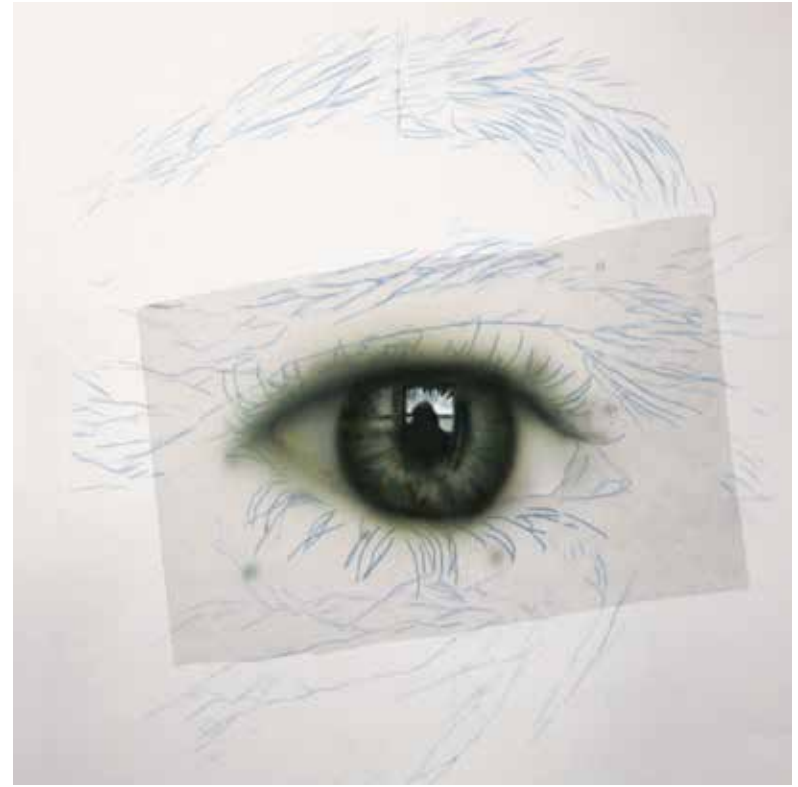
Nu har jag plockat bort den lilla bit maskeringsfilm som täckte den ljusa reflexen i ögat. På bilden innan ser det området grå-grönt ut på grund av den färg jag sprutade tidigare, men den färgen sitter alltså på masken och inte på pappret. Nu får jag ett mycket bättre intryck av reflexen och hur ljus den egentligen är.

Jag kompletterar de mörkaste mönstren i irisen med airbrushen. För att inte göra för stora fläckar måste jag hålla sprutan på endast någon centimeters avstånd från pappret. Ju närmare jag kommer desto finare linjer. Jag stöder också handen med min andra hand så att jag inte skakar och målar bredvid. Här gäller millimeterprecision.

Man kan visserligen förstå namnet ”ögonvita” men den är egentligen ganska långt från vit. Även i skarpt ljus är ögonvitan aningen grå-gul. Sen kommer dessutom ofta skugga från ögonlock och ögonfransar och ögonvitan är nu mer grå-grön-gul.

Här är den skarpa reflexen helt orörd och orealistiskt vit...

... men när jag lagt till lite detaljer börjar man se att det är ett fönster som speglar sig i Annikas öga.

På den här förstoringen kan man tydligare se vad det egentligen är som speglar sig i ögat. Högst upp ser man spegelbilden av ögonfransarna. Man ser också ett dubbelfönster. Utanför finns en sjö med en strimma skog på den bortre stranden. Den svarta figuren innanför fönstret är jag som fotograferar Annika.

Detta är ett bra exempel på hur detaljrikedom bidrar till realismen i målningen. En annan bidragande faktor är känslan av material. De höga kontrasterna mellan mörker och ljus talar om för oss att det är något blankt vi tittar på. Detta i kombination med att betraktaren av målningen vet att ett öga är vått och reflekterande ger en övertygande illusion.

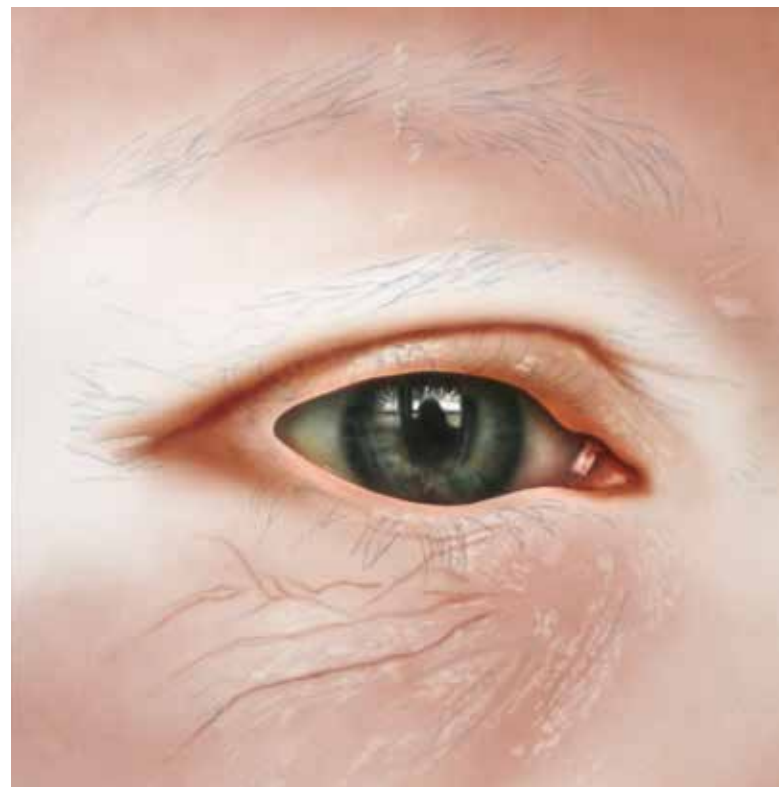
Jag har lagt till lite tunna blodkärl i ögonvitorna med färgpenna och det röda i ögonvrån med airbrush.

All maskeringsfilm är borttagen. Jag vet att jag följt fotot noggrant så allt är som det ska även om det ser ganska märkligt ut just nu.

Själva ögat är färdigt och det är dags att börja måla huden. Jag har täckt ögat med en bit maskeringsfilm för att inte få hudfärg där jag redan målat klart.

Jag börjar med att försiktigt bygga upp formerna av ögonlocket och hudveckket ovanför ögat. Hela tiden tittar jag på referensfotot för att se exakt hur det ska se ut.

I det här fotot kan man ana att själva ögonvitan börjar se hudfärgad ut, men den färgen ligger alltså ovanpå maskeringsfilmen och är inget att bry sig om.

Jag fortsätter att bygga på formerna runt ögat. När jag målar de lite större partierna vid ögonbrynet och i pannan håller jag airbrushsprutan på längre avstånd från pappret. Lägga märke till att övergångarna mellan färg och papper är väldigt mjuk. Airbrushen ger mig verkligen full kontroll över ytor som steglöst och mjukt ska tona över i andra färger.

Under ögat har jag börjat jobba med de små ljusa blänkor som finns i huden. Här har jag använt ett motordrivet suddgummi för att få fram de ljusa fläckarna.

Mer jobb med veck och former. Ibland använder jag airbrushen, men när detaljerna blir allt för små har jag bättre kontroll med färgpenna och sudd. Behöver jag skapa en mycket liten ljus detalj kan jag också skrapa försiktigt med skalpellen.

Nu har det mesta av huden fått en grundton och ögat ser inte längre så urklippt ut.

Jag har lagt till några små leverfläckar. Kanske skulle en modell vilja att man hoppar över sådana detaljer men de ökar verkligen realismen i bilden och ska självklart målas med. Jag målar dem med airbrush där jag vill ha kanten mjuk och med färgpenna där den är lite skarpare.

Normalt får man också fram strukturen i pappret när man jobbar med färgpennan men just det här mycket fingrängiga pappret är så jämnt att den effekten nästan inte syns alls.

Här har jag kommit ytterligare en bit på väg med att sudda fram ljusa partier och prickar. Jag har också jobbat fram de allra minsta vecken i huden med färgpenna.

Vid sidan av målningen ser ni mitt referensfoto upptejpat. Aningen mörkare i tonen men jag har medvetet gjort min målning ljusare. En smaksak snarare än ett misstag.

Lägg märke till de två små bitar jag skurit ur fotot vid ögonvitorna. De bitarna höll jag direkt mot min målade ögonvita för att kunna jämföra om jag hade hittat exakt rätt nyans.

Nu har de lite större formerna vid näsbenet, tinningen och kindbenet fått lite mer skuggning och djup. Ansiktet ser inte längre så platt ut.

Om man studerar hud ser man att den är aningen blank. Kanske använder Annika dessutom någon hudlotion vid det här tillfället. De ljusaste fläckarna under och över ögat har fått ytterligare lite ljus med hjälp av sudd och skalpell, och materialkänslan av den tunna fina huden i ansiktet känns mycket mer äkta.

Det sista som återstår nu är hårstrån. Jag har gjort ögonbrynet med en kombination av airbrush för skuggningar under stråna och själva stråna med färgpenna. Några enstaka strån som behövde extra skärpa och svärta målade jag med tunn pensel.

Ögonfransarna börjat ta form. Lägg märke till att de undre ögonfransarna inte sitter längst in vid ögat utan ett par millimeter utanför.

De små färgfläckarna på pappret under målningen är var jag provsprutat airbrushen innan jag sprutat på målningen. Detta för att undvika obehagliga överraskningar om det finns färgrester eller smuts kvar i sprutan.

Några dagar senare och målningen är färdig ... kanske. Jag tar några steg bakåt och beskådar verket med kritiska ögon. Jämför med referensfotot, detalj för detalj och alltid hittar man något som behöver justeras.

Jag skulle kunna stått där och petat fortfarande men jag måste ju dra en gräns. Porträttet av Annikas öga med mitt lilla självporträtt i spegelbilden är färdigt.

Mer information

Kursverksamhet

Jag har jobbat med airbrush-målning sedan slutet av 80-talet och fotorealism sedan 2006.

Idag ser man en ökning av intresset för båda två.

Jag erbjuder nu min föreläsning om hur jag jobbar som fotorealist och även kurser för mindre grupper i airbrush-målning och/eller fotorealistiskt måleri.

Giclée Fine Art

Ett modernt sätt att mångfaldiga sina konstverk är tekniken Giclée Fine Art. Man fotograferar av sin originalmålning och printar ut den med en avancerad bläckstråleskrivare med för ändamålet godkända och högkvalitativa färger och papper eller duk.

Många av mina konstverk finns som Giclée-prints i begränsade och signerade serier.

Hemsidan

På min hemsida www.johanneswessmark.se hittar du information om mina kommande utställningar, mina böcker, kursverksamhet och föreläsningar, vad jag har på gång i min ateljé och naturligtvis många av mina målningar.

Där hittar du också min e-postadress och andra kontaktuppgifter. Välkomna.

FÖLJ MED på en utflykt i Johannes Wessmarks spännande bildvärld. Här blandas fantasi och verklighet, akryl och färgpennor, tålmod och precision och blir till målningar som ibland är svåra att skilja från fotografier.

I *Johannes Wessmark – fotorealist* får vi ta del av många av de målningar han gjort sedan han för några år sedan bestämde sig för att satsa helhjärtat på ett liv som konstnär. Vi får se allt från stadsmotiv och landskapsmåleri, modell- och porträttmålningar till stilleben av sten, glas och mycket mer.

Fotorealism är den konstinriktning som går ut på att efterlikna ett fotografi så mycket som möjligt. Johannes har sedan barnsben målat och tecknat väldigt detaljerat och strävat mot det realistiska. Idag hör han till den lilla grupp svenska konstnärer som kan kalla sig fotorealister. I den här boken beskriver Johannes också hur han går till väga för att skapa sina målningar. Vad han tycker är viktigt att tänka på som fotorealist och även vilka tekniska hjälpmedel han använder.

Dessutom får vi följa med i en steg-för-stegbeskrivning av målningen ”Jag ser” som också är omslagsbild till boken. Här berättar han i detalj hela processen från skiss till färdig målning. Lärorikt och inspirerande för de som vill sätta sig in i tekniken. Spännande för de som bara är nyfikna.

Johannes Wessmark – fotorealist ger oss förutom en samling häpnadsväckande målningar även en inspirerande inblick i en fotorealists sätt att se verkligheten omkring oss. En bok att läsa eller bara titta i.